

49124 28 28000*

Уважаемый директор, прошу Вас рассмотреть возможность
выделения средств на приобретение оборудования для
лаборатории. Сумма составляет 49124 руб. 28 коп.
С уважением,
И.И. Иванов

В связи с тем, что в настоящее время в лаборатории
отсутствует необходимое оборудование, что мешает
проведению исследований, прошу Вас рассмотреть
возможность выделения средств на приобретение
оборудования. Сумма составляет 49124 руб. 28 коп.
С уважением,
И.И. Иванов

В связи с тем, что в настоящее время в лаборатории
отсутствует необходимое оборудование, что мешает
проведению исследований, прошу Вас рассмотреть
возможность выделения средств на приобретение
оборудования. Сумма составляет 49124 руб. 28 коп.
С уважением,
И.И. Иванов

И.И. Иванов

49124 28/75

Handwritten signature

И.И. Иванов

Директор
И.И. Иванов

18.08.75

Всего: 49124 руб. 28 коп.
С уважением,
И.И. Иванов

DEZU. UALTE QIGU QIDZOU AL LIO TO.EL.

QALUGU AD HQL' ZKHL ADLI C.ELKO COSL K.EL.LIC.EL. KLIC QXU UQL ZK

EDIA. LE DEZU. KU KOCOU ITH IRZEL' DEURZU QLE LIO ZKQ KELLE

MEQUILLU HX.EL.U'

ZKZK C.UL KU CQ HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

X.EL. IDI ELUD KAL HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

X.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

C'

OCIGUO HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U' HX.EL.U'

COE 101*

INGAZI NU MURTU UGIZI.0.0 AQ MULE.0 QUC' XAL TUDPA ZCL XIL ZOT.
 A. COE ALRA. K.ULLU' L.ULI MULE.0 DII ZUDTU NU MULE L.ULLI.0
 * QMI GILLO 756T EDICOR.1 ISAMU STILU MUDLEU MULLU-XLE.U
 XXX MULE.0 TUDTU' ZUDTU.0 IXU MULLI ZCL M. KILLO.0!
 T.ULLI.0' XAL MULLI 8. UGILLO.0 QUAMU TUDTU.0 LAM ZUDALE 60
 XALLU UGAD ZTOL. UZOR MUA. -ULLU.0' ZORAN TO ZL STAL UGAD
 ZUDAZU MUDTU.0 MLE XAMU TOZ QDLO VHU OORNU MILEU' XIZO X
 ALLO.0 (ILU.0' MULLI.0' M.0Z.0.0 UGILLI.0)' LAC IU MLE LDA QZL.1
 AQ OT QZL.1. MULE.0 MULE.0 NU MIZILO.0 MULLI' MLE AQ QZL.1 ZM-
 MULO.0.00LS.0 MLDIEU AQ MULLI M.0ZU CLAC TUDLOL AQ NU LE LEO
 KOLL MULE.0 AQ MULE AQ. MLE QZL.1 Z.0ZL.1 AQZL.1 MULE.0 MZL.0.0

QUSAMU LUL L.ULU TDLTU'
 MULLI AQ LU-XIZ' MLE MUDTU.0 MULLI' MULE.0 MZL.0 ZCL. MULE.0
 QZL.0 T.0.0 8 ZILCZL 756T - MLE QZL.1 MULLI.0) MULE.0 ZILC
 MIZILO.0.0' MUDTU.0 LEE STIL TUDTU.0 (T.0.1 CL9 CLAL QZL.1 MZL.0
 L.0.0 LEO MULE.0 MULE.0 MULE.0' MIZILO.0 MUDTU.0 T.0.0 ZCL.1 MLE
 M.ULLI MLE TUDZ MLLI QZL.1 XXX MLE QZL.1ZU' MLE AQ MLL QZL.1

AI MLE' MLE TUDTU.0 TO MLE.0 MIZILO.0 IL'
 QZL.1ZU.0 MLE MULE.0 MIZILO.0' MIZILO.0 L.0ZU.0 L.0ZU.0 MULE.0 MIZILO.0
 MIZILO.0 MLE TO MULE.0 MIZILO.0 MIZILO.0' MIZILO.0 MIZILO.0 MLE TUDTU.
 MIZILO.0.0 MLE AQ AQ MLE MIZILO.0 L.0ZU.0 MIZILO.0.0 MIZILO.0.0 -
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0' MIZILO.0 MIZILO.0
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0

QZL.0.0.
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0
 MIZILO.0 MIZILO.0 (MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0)
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0
 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0 MIZILO.0

9.68

• 2 x 4

4x uia l rle.0°

4x0x0l auieau uauil uie khoue uia uuz oouel u' cl auoual
 u.iax eouu uxlgu.u' iou ulel qouel uie u.ite. uue.4i e4ue° .2 id
 44 udeu,4 e4ie.u uola .1u u.u uul,° uauil u4uio.ou uale.0°
 e-ot eou. - e.ou.ou uul. eue.4 uouuioou - uiee e4e,4e uleue uie4u
 4u4ou uouiee' ule. uie uleu uolo uuu. 4e ulel eue!

e° uxlgu.ou uxlgu.u 44 uolo uie.ou.ou°
 uue.4i cl! uxlgu.ou uouu' u.ue.4e uo ule.ue' ucl,° uuuu
 uouue elau uouue.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e
 uie4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e

uie uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e
 uxlgu. uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e
 e° uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e uou.4e

17.6.45

מזרים,
בית לחם תל אביב 17.6.45
מזכירון התנועה החלוצית

ארכיון יז טבנקין
חטיבה 2
מכל תיק 2
שלום רב לך

אני שולח לך העתק של הדו"ח שכתבתי פה. ישנם דברים שקשה למסור אותם בדו"ח יבש בפרט ששזנאים כתיבת דו"חים כמוני. סהדו"ח תראה שהתנועה גדלה והיא מתפתחת בכל שלוש הארצות. אולם אה רוח התנועה, את ההוי, האנשים, הנכונות, מרות הכלל על הפרט את זה קשה מאד לתאר. זו תנועה חלוצית במלא מוכן המלה, עם גלויים אישיים בלתי שכיונים, עם מסירות ללא גבול והכרת יעוד מסותחת. אילו השתתפה בוועידה שהייתה לנו, איזה גובה תרבותי, איזו בהירות! אינני מכיר את מה שקוראים "אדוות המזרח" ואני כשלעצמי אינני מאמין. יותר על כן אני שוא את ההבדלים האלה שאנו רוצים למצוא בין נעד ערות הכוזרה ועפר אירופי. אינני רואה כל הכרל בין הנער הכורגני באנטורפן ובין הנער הכורגני כחוננים ומאידך אין כל הבדל רציני בהלך הרוח של נער הגשו כחוננים ושל נער הגשו באנטורפן. אולם אם רוצים דוקה להחזיק בהבדלים אלה אזי עלינו להבין פעם לתמיד שהנער בתוניס אינו שייך לעדות המזרח שתוניס מבחינת הנער הציוני שבה ובפרט מבחינת הנער החלוצי שבה, שליכת לאירופה. אני יודע שקשה להאמין בכך אולם שאל את כלב, גם הוא לא האמין עד שלא ראה אותם. ואתה משה דרי הכרת את ראשוני הגרעין! ולי היתה הזדמנות להשוות את ראשוני הגרעין עם החברים מאירופה שבאו אלינו בשנים האחרונות ואין לי ספק מי יותר קרוב לנו כרוהו. אני חוזר על כך כי הקבוץ צריך להכין את חסיכות התנועה הזו. צפון אפריקה זה אחד ממרכזי היהדות היום. מרכזים כה למעלה מ-300,000 יהודים. קמה כה תנועה נער חלוצית. הייתי אומר הציונות החלוצית ההגלחה להם מחדש בא. הצפוניות; שני חרש קם לה בתוניס; רבנות; עצום נפתח לפנינו. לדעתי אחד המעיינות הכי עשירים שיש לנו כיום מבחינת חלוציות ואין לי ספק ששלושים הרשינות שקבלנו והצטרפות דוכ ההכרים לגרעין יגרמו לתנועה המזרחית בין הנער כבין הכורגים, תנועה רצינית לעליה לא"י. אחרי שנה זהאי של עבודה הופתענו כשראינו איזה גלים הכה ענין 30 הרשינות. א"י נעשה לדבר ממשי ואם נרד לקלות את העליר הזו - ואני מקוה שמכין הבאים ממרוקו יהיה גם כן מספר סיצטרף לגרעין - אזי אין ספק שתנועתנו תגדל כטהירות עצומה. והתנועה מאד קרובה לנו לקבוץ. האופק הרחב של הקבוץ, הדנמיות שבו מושכים את לבם. הם הבינו לכל עסקו את ענין הבמות ההופכת לאיכות סיע כהתפתחות לקבוץ המאוחד - כמוכן שלא במכוון - יצחק לוזון. הדבר הראשון שהיא אמל להם היה: "הקבוץ המאוחד אינו שיה הרבה זכות-אורן זה הגרוע סקבוץ המאוחד". או למשל: "הק. המא. רוב אותה צרות מחפס אותן גם אם אין כל כורך בכך." "דן יותר יסה מכית-אורן וגן-שמאל עולה על קבוץ אחר של הק. המ. בק. המ. אין כל רמה תרבותית", ועוד ועוד כנוטה זה. החברים שלא סמעו מפינו אף פעם השמדות כאלו כנגד השומר העעיר נלאו מהם מסמוע ארגומנטציה כזו אולם דרשו מאתנו יותר הסברה בענינים אלה.

שתי הפרובלמות המסוכנות העומדות כעת על הפרק הן: קליטת עליה זו ושליחת שליחים, בעיקר לתוניס ולמרוקו.

א. קליטת העליה: לא יבחנו להרכיב את דשימת העליה לפי רצוננו, אולם באם נאפשר להם כשרות ושמיחת שבת אזי מ-25 - 30 עלולים להצטרף לגרעין. 80% מאלו שענין כשרות חשוב להם יעזבו וישכחו על כל הענין לאחר חדשים מספר אולם אילו היו באים היום לקבוץ סאינו מאפשר להם את זה היו פורשים. והסכנה היא: יצירת גרעין שני. עלינו לעשות את הכל למען מנוע את הדבר הזה. לכן יש להעביר את הגרעין למסק ותיק והעליה החדשה חכוא ישר לשם. אנחנו מציעים את אשדות-יעקב. הנמוק - אל חצחק - שאשדות בצד השמאל, של הידרן ועובדה היות הגרעין שם תהיה מכה נצחת לרזיונות וידבר לדמיון ההמון.

ב. שליחת שליחים: תוניס ומרוקו בעיקר; ודוקה משלנו, איס הקבוץ. אחרי עליה זו, אחרי שהאבן מתחילה לזוז יש צורך בחוץ במי שיעזור להם וידריך את הפעולה. בפרט שמארכעת החברים המהויס את המזכירות יעלה אחד בעליה זו, ושנים מוכרחים לעלות בעוד מקסימום 10 חדשים. יש לנסות לשלוח חברים מורים ואני כבר כתבתי להם בענין זה לפי עיצת אנרי אולם יש גם לחשוב ברצינות על שליחת אחד הבחורים כהמסינר, למשל יצחק.

חתיעף עם כלב בכל הענינים הוא יסביר את הכל.

שלום רב לכולכם,

שם הארכיון:
מספר תיק: 13-24/2

את ההעתק חבקש כמוסד, כתבתי בחפזון. אם לא נהראה עהה, דע לך שלא אשכח לך על הקשר - ולו מעט - שקיבת אתנו.

49142 48 24000
UNCLASSIFIED
CONFIDENTIAL
SECRET

UNCLASSIFIED
CONFIDENTIAL
SECRET

UNCLASSIFIED
CONFIDENTIAL
SECRET

CONFIDENTIAL

49142 48 24000

Handwritten signature and initials

Handwritten text

SECRET

CONFIDENTIAL

Handwritten reference numbers and dates

COE 101*

INGAZI NU MURTU UGILOO AQ MULO QUC' MAL TUDPA ZCI ALL ZCI.
 A, COE ALRA. MULLU' LUOI MULOLO DII ZUDTU NU MULO L.ULLO
 * QMI GILLO 7561 EDICOROI. I SAAMU STILU MUDLEU MULLU-ALU
 XXX MURLOO TUDTU' ZUDTUU IAU MULLI ZCI ZCI. KILLOO!
 T.ULLO' MAL MULLI S, MULLO ZUAMU TUDLO IAU ZUVALC AO
 KALLU MUDU ZICU. MUDU MUDU.-MULLU' ZUDAU IO ZI STAI MUDU
 ZUADUQU MUDUQUU MAL SAAMU TUC QDIO UHU OODUUM MULLU' KIZO X
 ALLOO (ILUO' MULLO' MUDUOED TOLLLOO)* LAC IU MUD LDA QZL.
 AQ OT QZL. MULLO MULLO NU MULLO MULLI' MUD AQ QZL IAU
 MULLO. MULLO MULLU AQ MULLI MULLU CLAC TUDLO AQ NU IO LEO
 KOLL MULLO AQ MULLO AQ. MUD QZL IAU QZL MULLI MULLU MULLO MULLO.

QUSAMU IUL I.ULU TDLCO*

MULLI AQ LU-TUZ' NI MULLU. MULLU' MULLU MULLU ZCI. MULLU
 MULLO MULLO S ZICUOL 7561 - MULLO MULLO MULLO MULLU ZICU
 MULLO MULLU' MULLU MULLU MULLU (MULLO MULLO MULLU MULLU MULLO)
 MULLO MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU

AI MULL' MLL TUDLO UD MULL CALLE LU*

MULLU. MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU

COE 101*

MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU
 MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU MULLU

9.68

• 2 x 4

48 1151 112.0°

481061 011000 1151 112 11000 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120

1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120

1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120
 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120 1120

Colonel Commanding the
The 1st Battalion
The 1st Battalion
The 1st Battalion
The 1st Battalion

British North Africa Forces
British Middle East Forces
British Forces

British Forces
British Forces
British Forces

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

Royal Engineers
Royal Engineers
Royal Engineers

התעוררתי מן השינה

בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

התעוררתי מן השינה בשעה 17:00

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אמר יהוה אל משה ואל אהרן

Handwritten text in Hebrew, organized into two columns. The text is dense and appears to be a list or a detailed account. At the bottom center, there is a circled number '40' and the date '14/4'. The handwriting is in a cursive style, typical of personal notes or a diary.

הנהגתו של המלך
הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים.

הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים. והוא שיש
להקדים את הצדק והאמת
לפני החוקים והמנהגים
המיושנים. והוא שיש
להקדים את הצדק והאמת
לפני החוקים והמנהגים
המיושנים.

הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים. והוא שיש
להקדים את הצדק והאמת
לפני החוקים והמנהגים
המיושנים.

הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים.

הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים. והוא שיש
להקדים את הצדק והאמת
לפני החוקים והמנהגים
המיושנים.

הוא שיש להקדים
הצדק והאמת לפני
החוקים והמנהגים
המיושנים. והוא שיש
להקדים את הצדק והאמת
לפני החוקים והמנהגים
המיושנים.

הנהגתו של המנהל...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים

הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים

הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים

הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים

הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים
הנהגות ודרכים

ישראל 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000
התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000
התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000
התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות

במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות

במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

התאחדות המורים והמורות
במחוז תל אביב - 2000

Handwritten text in the bottom left section, possibly including the number '1111'.

Handwritten text in the bottom right section, including a circled number '46'.

Handwritten text in the bottom right section, possibly a signature or name.

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה
אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים ויהי ביום הזה

11/11
11/11

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is arranged in several paragraphs, with some lines starting with capital letters. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style and the quality of the scan. There are some underlined words and phrases throughout the document.

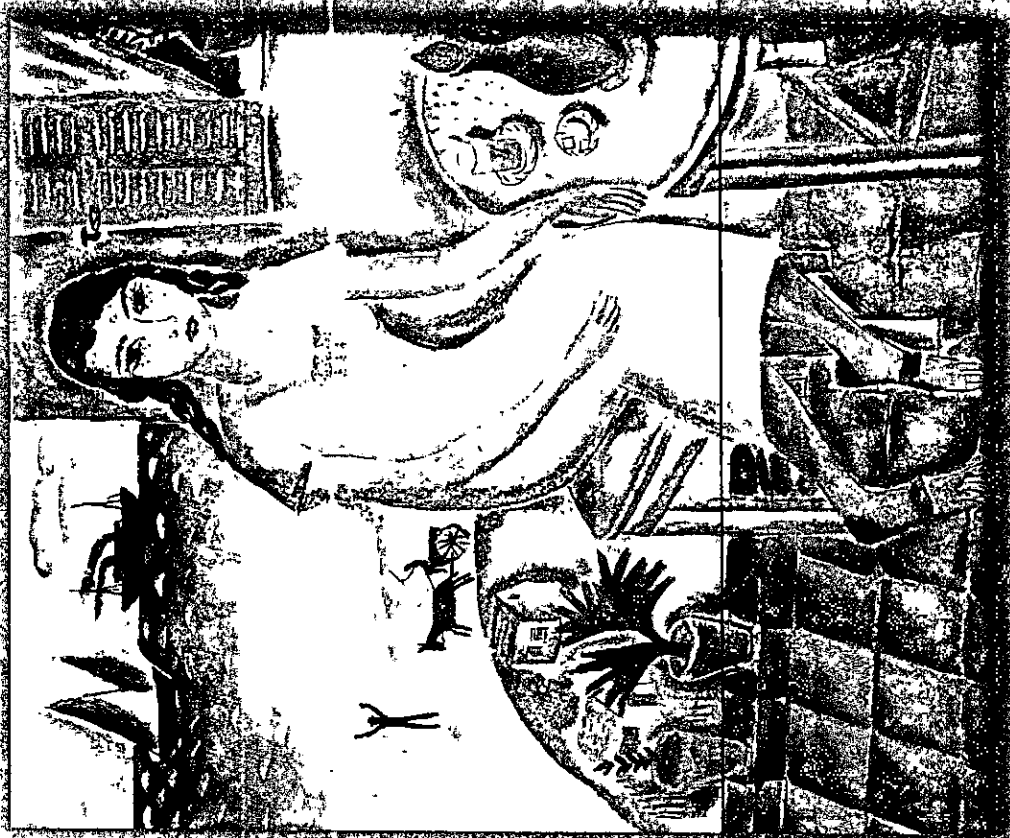
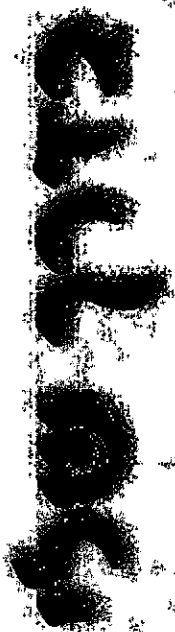
Handwritten text in the bottom right corner, including a circular stamp or mark containing the number '18'.

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

12/10

שתי חמולות שבראשן עמדו משפחת טויטו ומשפחת בליפא.

הגענו אל העיר בערב שבת, סעדנו בבית משפחת טויטו וביום שלמחרת ניגשנו לבית הנגסת שם נאמתי וסיפרתי על ארץ ישראל ועל העלייה לארץ.

בסוף דבריי המנתי את כל המעוניינים לשמוע פרטים נוספים על פועלנו לבוא בערב לבית משפחת טויטו, שם אפרים ואני סיפרנו לנוכחים כי אונית מעפילים בלתי לגאלית עומדת לצאת לארץ. מועד ההעפלה נקבע לסיביות פסח ואני הבטחתי כי אשלה מכתב לבית משפחת טויטו לפני המועד שיקבע. הוצגתי את רצוננו בעולים צעירים, ללא משפחה, עקב קשיי המסע לארץ וצרכיה הדחופים של המדינה שבורך.

דברתי התקבלו בהתלהבות רבה ולאחר הביקור המוצלח שבנו לאלג'יר. אפרים התפנה לעסוק בארגון ההעפלה ואילו אני המשכתי להתרצף בין הערים השונות של אלג'יריה. פיתחתי לי ששטה שעברה יפה: נהגתי לנסוע בדרכת לעיר או עיירה שידעתי שמתקיימת בה קהילה יהודית, כשהגעתי אל העיר ברחתי היכן נמצא בית הכנסת ובתפילות הערבית הופעתי בעזרת הנשים. נוכחתי עוררה מיד עניין. בחורה צעירה, לא מוכרת בעיר, המגיעה לתפילת ערבית ביום חול לא הייתה תופעה שכיחה בסני הכנסת. לכן, עם תום התפילה, כשיצאתי מבית הכנסת, המתפללים נהגו לגשת אלי ולהתעניין בי ובמעשי.

"יש ביניכם ציונים?" נהגתי לשאול, ולפחות אחד המתפללים היה מודהה ככה. הייתי פונה אליו, מציגה את עצמי, ומבקשת שיראגן בביתו, עוד באותו ערב, פגישה עם חמושה עשד - עשרים צעירים יהודים. האיש היה מוסר לי את כתובתו, מסבד לי כיצד להגיע ובדרך כלל לא שואל דבר.

בערב, בביתו, בקשתו במחלל מהצענים והצענות שנשמרו את דבר ההתכנסות ואת הדברים שאני עומדת לומר בסדר. לאחר שהבטיחתי שגב יעשו, סיפרתי להם על התארגנות הפלגת הספינה לארץ ישראל מחופי אלג'יריה, פירטתי את סכנות המסע ותיארתי את המצפה להם בארץ ישראל. את פוטי המועד והמיקום המדויקים הבטחתי לשלוח במכתב, שיגיע - בסמוך למועד ההעפלה - לביטו של האיש שאירח אותנו, ותיציתי שהה יכולים להביא עמם רק מזוודה אחת קטנה. כשנפרדתי מהם הדגשתי שוב שעליהם לשמור את דבויי בסודיות מוחלטת.

סרק רביעי

מתנה "מרגוע ובריאות"

השליחים שבו מפריץ לאחר פגישה נוספת עם נציגי המוסד והפעם בפיהם בשורה משמחת. אם נצליח לארגן כארבע מאות חמישים מעפילים, ישלח המוסד אוניית מעפילים לחופי צפון אפריקה. לאחר דיונים בין ראשי התנועה לשליחים, הוחלט שמוטב כי המפלגה תצא מחופי אלג'יריה משרי סיבות מרכזיות: הראשונה - אלג'יריה, שאמנם יושבה ברובה ערבים, הייתה נפה (Departement) של צרפת ולא מדינה חסות (Protectorat) כמו תוניסיה ומרוקו, כך שהסדר והשלטון הצרפתיים היו דומיננטיים יותר במדינה. השנייה - יהודים עשירים שהיו מקורבים לשלטונות הצרפתיים באלג'יריה, יכלו בקשריהם ובממונם לתרום להצלחת ההעפלה. עתה היה עלינו לפתוח בהבנות לגיוס מעפילים פוטנציאלים בשלש המדינות (אלג'יריה, תוניסיה ומרוקו) ולמצוא את המקום בו נוכל לרכז את המעפילים ולהעלותם על הספינה.

בתוניסיה החל משה סיטרוק לארגן קבוצות עולים שיחצו בהיחבא את הגבול שבין תוניסיה לאלג'יריה. במרוקו ארגו סם אביטל ואלי אוחיון את המועמדים בקבוצות של "צופים" שיצעו ויחצו את גבול מרוקו-אלג'יריה למתנה צופים שנמקצת. בניגול, מעבב לגבול. באלג'יריה - שולחנבניל מבגמבן ובמנוענות

היו יהודייה מאורגנים פחות ותועעתו לא הצליחה לחדר לקהיליות יהודיות רבות - המשימה הוטלה עליי. לכן נאלצתי לכתת את רגלי ולעבור בין הקהילות בערים ובעיירות השונות כדי לגסות ולגייס צעירים וצעירות להעפלה לארץ ישראל.

לניסיון הגיוס הראשון נסעתי לביסכרא (Biskra) בחברת השליח אפרים. הגענו לעיר השוכנת במרכז נוה מדבר ומוקפת המוני עצי פרי ורקלים. בעיר היו כשניים עשר אלף תושבים ביניהם כשמונה מאות יהודים שהתחלקו בין

של מסגיש. מדי פעם עצרו את המכונית, יאני ואפרים בדקו את תנאי החוף, הזרמים ועומק המים ואילו מסגיש וקרוב משפחתו ישבו ודגו דגים.

במקביל חיפשו השליחים אזור מתאים להקמת מחנה ולאחר חיפושים קצתניים נודע לאפרים שבקרבת העיר טֶנֶס (Tenes). כמאה שבעים ושישה קילומטרים מערבה מאלג'יר, ישנה חלקת אדמה ערובה השייכת ליהודי. מיד יצאו הארבעה לבדוק את החלקה ואכן מצאו שטח אדמה בן שש מאות ושישים דונם, חלקו חורשת אורנים וחלקו מדרין תלול למדי היורד אל הים. כמה קילומטרים מהחלקה מצאו אפרים ויאני מפעץ עם מים עמוקים וכניסה רחבה למדי מצד הים, דרכה תוכל ספינה להיכנס ולעגון. כאשר שבו יאני ואפרים לשני מלוויהם, שכמתנגם ישבו בשתיקה ודגו דגים, וסיפרו להם בהתרגשות על המפרץ שמצאו, אמרו השניים כי במרחק קילומטר מהמפרץ שמצאו שוכן כפר ערבי.

למרות המגבלות - המרחק הרב מאלג'יר או מכל עיר אחרת (העיר "הקרובה" טנס הייתה במרחק של שלושים קילומטרים), התנאים הגיאוגרפיים והעיתיים והקרובה לכפר הערבי - החליטו יאני ואפרים ששם יוקם המחנה. עתה נותר להם לבקש את חכירת השטח מבעליו היהודי, מולכו שמו, ששמוח כל כך על העניין (התמוה לטעמו) שגילו בחלקת אדמתו החזקה והגדושה, עד שמיהר להחריד להם את השטח בוויל ומבלי לשאול שאלות מיותרות על מטרות החכירה.

משנחכו השטח, הוריעו השליחים על ההתקדמות בהכנות לאנשי המוסד בפריז, ואילו עליו היה להכשיר את המחנה לקליטת העולים. רפאל (שכאמור נעטר להפצרותו ונח את הפעולות החינוכיות שלשמן בא לצפון אפריקה) יצא בחברת כתמישה עשר חברי הכשרת "דוביגו" לשטח המתנה. הם תפחו בורות ספיצה שימששו בני שימוש, ניקו משטחים בין העצים שבחורשות האורנים ותקינו את האוהלים - שקיבלנו בהשאלה מאחת הצינינים העשירים של אלג'יר - חלקם בחורשה וחלקם בשטח הפתוח. כמו כן קיבלנו מחצלות שימששו כמדוניהם ופנסים רוח לתאורה. בשטח עמדה בקתה קטנה שהוסבה למטבח וכן באר מים שממנה ניתן היה לשאוב מים לשחייה ולבישול. במקום גלוי הוצב שלט גדול שעליו נכתב "מרגוע ובריאות". כרי שיהיה לכך ניסוי

כך המשכתי לעבור בין הערים והעירות השונות של אלג'יריה, לעתים אפרים הצטרף אליי אך בדרך כלל נסעתי לבד. כדי לחסוך בזמן, נסעתי לעיר קונסטנטינ (Constantine), בדרכה לילה והגעתי אל התחנה השוממה לקראת חצות ללא כתובת של מקום לינה ומבלי להכיר את העיר. בתחנה עמד אדם חשוד שבחן אותי, וכשהתחלתי ללכת הוא החל לצעוד אחריי. לא ידעתי לאן ללכת, החובות היו ריקים והאיש המשיך לצעוד בבטחה, כאילו אני מכירה היטב בינינו. למרות שלבי רפק בעוז המשכתי לצעוד בבטחה, כאילו אני מכירה היטב את העיר, וחטיפשתי אחר שלט של מלון. הרחובות כולם נראו לי אותו הדבר, החנויות סגורות, החלונות מוגפים, המדוככות נטושות, ורק אותו אדם ממשך לעקוב אחריי. לבסוף הבתחתי בשלט של מלון, נכנסתי פינמה, חזרת מפחד, והזמנתי חדר.

בביקור אחר, הוכר לי הרבה יותר לטובה, נסעתי לעיר המדברית קולום-בהשר (Colomb-Bechar) ששכנה בדרום, בסודיה. במשך שעות ארוכות נסעה יי כבת בין יינות פני שהיועתי לעיר המבודדת וכשירדתי בתחנת הרכבת הייתי כולי לבנה מאבק החולות.

בינתיים, באלג'יר, עסקו שליחי המוסד בהכנות להפעלה. שלושה שליחים נוספים הגיעו מהארץ לאלג'יר, יאני אבידוב, איש נהלל, שפעל לפני כן בסודיה וביוון והגיע לאלג'יר במסווה של סוחר תמרים, יעקב כרוז שעסק, כנראה, ב"ענייני" המוסד ורפאל חמל מקיבוץ כברי. בתחילה סירב רפאל לקחת חלק בארגון ההפעלה, הוא טען כי נשלח לעבודות חינוכיות במסגרת התנועה ולא להפעלה, אך תוך זמן קצר גויס גם הוא למשימה.

מתאים להפעלה ולחפש אזור מתאים להקמת מחנה המעפילים. איש הקשר נמצא בדמותו של הנרי מסגיש, אחד מחברי המחתרת היהודית לשעבר, שהיה בעל-קשרים רבים בפריז של המשטבה. הוא הציע, בתמנת לתשלום חודשי,

את אחד מחדרי ביתו ששימש את השליחים כמשרד והעמיד לרשותם את מכוניתו ואת עצמו.

כדי לאתר מקום מתאים להפעלה יצאו אפרים, יאני, מסגיש וקרוב משפחתו שעסק ברייג והיה בעל קשרים בעולם התחתון, לסירים לאורך החוף במכוניתו

"חוקי", הצלתו, בעזרת נכבדי הקהילה היהודית באלג'יר, להקים לשם כך אגודה פיקטיבית.

על פי החוכמות, המעפילים שבאו משלש המדינות יגיעו ראשית לאלג'יר ומשם יילקחו אל המתנה. לשם כך ארגנו שלוש קבוצות איסוף לקליטת המעפילים בלילה הראשון לבואם, הלגתם ושליחתם, עם בוקר, אל המתנה. האחת - בבית הספר הריאליזם, על המעפילים היה להיכנס לבית הספר בלילה, לשון על ספסלי התלמידים, והשכם בבוקר. לפני תחילת הלימודים, לעזוב את בית הספר. את המבנה "תרמו" לנו שיערת הבין, גברת אבן, שעשתה זאת ללא ידיעתו של מנהל בית הספר. השנייה - חמאם (בית מרחץ) בהנהלה יהודית. שם יכלו המעפילים לישון בתוך האמבטיית הריקות ולעזוב בבוקר לפני פתיחת השערים למתורוצים. השלישית - מסערה של אחד ממקורביו, מיון כהן שמו. כתשע בערב, לאחר סגירת המסערה, ניתן היה להצמיד את השולחנות והכיסאות לקירות והמעפילים יכלו לנוח על הרצפה עד בוא הביקור.

משהסתיימו ההכנות, כל שעתוד לנו היה להמנין להודעה מהמוסד בפריז שהתחייב להודיע על בוא האוניה כשבועיים-שלושה מראש. לקראת חג הפסח, ההודעה המיוחלת התקבלה. העברנו אותה לאחדים מתוניסיה ובמרוקו, ואני שלחתי את המכתבים לציונים שמינית כנצ'יי בערים ובעירות השונות בהן ביקרתי.

בחן זמן קצר ודם של מעפילים, משלש המדינות, החל להגיע לאלג'יר ולהקלט בשלשות "מקלטי הלילה" שהכנו. "הצופים" ממרוקו, קבוצות העולים מתוניסיה, ומשפחות שלמות, על כל מיטלטליהן, מערי ועיירות אלג'יריה. למרות שהבהרתי באופן חד משמעי שלהעפלה זו אנו מחפשים זק צעירות וצעירים, מכרו משפחות רבות בערים בהן ביקרתי את רכושן, סגרו את עסקיהן, עזבו את בתניהן ונבטעו לאלג'יר. הכול כדי לעלות לארץ ישראל.

וידו זאגה, מיהודי אלג'יר, תרם לנו מיכיות משא שבתחילה העבירה מוציים שונים למתנה ולאחר מכן הסיעה משלשת מקלטי הלילה את המעפילים אל מתנה המרוצז והבריאות שעל שפת הים. תכר התנועה, איוון חגיג (אילן הים), מונה להגן המשאית וישב מאחורי ההגה יום ולילה, כשהוא חוסף תנומת קצרות

בין הסעה להסעה.

במתנה קיבלו את פני המעפילים רפאל חמל וחברי ההכשרה. אשר סעדה נקבע באקונום, ואני הצטרפתי אליהם תוך זמן קצר ומינתי לאחראית על המשפחות עם הילדים. המתנה חולק לשניים: בחורשה, מוסתרים בין העצים, והקומה האחרים עבור העולים ממרוקו ותוניסיה שנכנסו לאלג'יריה באופן בלתי חוקי. בחלק החשוף שיכנו את המשפחות האלג'יריות שעם שהוחן במתנה לא הייתה כל בעיה חוקית. תוך זמן קצר, התמלא המתנה במעפילים, ולמתנתנו מהצד נגלה מחזה מעט מוזר - "מרוצז ובריאות", אמנם על חוף הים, אך בנוי אוהלים עלובים ומחצלות ומיושב בהמוני משפחות שללא כל קשר למעמד הכלכלי עד עתה, נראו כולן, בעקבות תנאי המתנה הדלים, כמו משפחות פליטים.

המתנה נועד לארבע מאות וחמישים "נופשים", אך ממרוקו, תוניסיה ואלג'יריה נהרו אלנו כשש מאות יהודים. האקונום, אשר סעדה, אשר מטבעו היה חסכן וזהיר, החליט שלא להסתכן והנהיג משטר צנע חמור. לאחר שנוכחנו כי למתנה הגיעו גם משפחות רבות, הוחלט שזן יקבלו מוצרי מזון ויכשלו לעצמן, ואילו המוני הצעירים בשלו בתורניות במטבח הדעת שהקמנו ואכלו יתו. לארוחת הבוקר - תה, לחם ודיבה. ארוחת צהריים - מרק, סרדינים ותמרים. ארוחת ערב - שוב תה, לחם ודיבה, וכל אלה במנות מצומצמות ביותר. למרות הדעב, ידו הקמוצה של האקונום קידמה את הבאות. במתנה השתכנו, כאמור, כמאה וחמישים מעפילים יותר משתכנו, ובמקום המתנה בת שבועיים-שלושה עד בוא הספינה, שהינו במתנה כחודש וחצי.

העלייה לספינה תוכננה במפריץ עמוק המים והסגור שאיתרו השליחים, ממוני יכלו המעפילים לעלות ישירות על סיפון הספינה. המוסר, שפקק ביכולותיהם "הימיות" של יאני ואפרים, שלח אל המתנה את קפיטן וייל, יהודי אלזאסי שפיקד בממוני על אחת האוניות המדולות של צרפת. הוא בדק את המפריץ, פסל את קביעתם, והרחיק את מקום העגינה מורחה מהמפריץ. פסיקתו אילצה אותנו לשנות את כל תוכניותינו. המיקום החדש חייב עגינה מרחקת מהחוף ועל השליחים היה לארגן סירות קטנות שיוכילו את המעפילים אל הספינה. לשם כך הם נאלצו ליצור קשר עם מבריחים מקצועיים, באמצעות

קשרים עם העולם התחתון, ולאופן נספ נספ עבר שכם.
המצב היה קשה. האוכל שאכלנו דל ולעתים בקושי אכיל, את המים
המעטים ששאבנו מהבאר שתינו במסודה ובמי הים שטפנו גלים התרחצנו.
תושבי המתה המורעבים הסתככו מותשים ומשומעמרים, בעיקר המבוגרים
שביניהם. לצעירים ארגו סדר יום קבוע ובכוחותינו המעטים הפעלנו אותם.
מעבר להכנת האוכל, הגשתו ושטיפת הכלים בים, ערכנו שיעורים לעברית,
לימודו שירים עבריים, ניהלנו שיחות בנושאים ציוניים, ארגנו פעילויות
ספורטיביות ותרגלי סדר. בכל ערב הדלקנו מזורה גדולה על ראש גבעה
סמוכה. לפי התוכנית, לקראת מועד בואה של הספינה היה עלינו להדליק
מזורה כדי לסמן את מיקומנו, אך אנהו התחלנו לעשות זאת מיזמנו הראשון
במתה כדי שתושבי הכפר הערבי הסמוך יזרקלו לבין והמדורה לא תעורר בהם
חשד. כמו כן הסתדרו הצעירים מדי ערב בשורות, צעדו צעדה צבאית ורועשת
עד לקרבת הכפר, ידדו אל קו המים וחזרו אל המתנה לאורך החוף. כך הצעדות
אל החוף ושמו היטב ואילו השיבה ממנו, דרך החוף החולי, נעשו בדממה. גם
זאת עשינו כדי שילל ההפעלה לא יעורר חשד בקרב הערבים.

התנאים הקשים במתנה הביאו חלקים מיושביו, בעיקר אלה שהגיעו עם
משפחותיהם, לצאת אל הכפר הערבי ולהחליף בגדים תמורת מוצרי מזון
בסיסיים. הצעדו בהם שוב ושוב שיפסיקו, הסברנו להם שהם מסכנים בכך
את המתנה, אך הם המשיכו בשלהם. באחד הימים הופיעה בבניסה למתנה
מכונת משטרה ממנה יצאו שני שוטרים צרפתיים. אנשי ההכשרה מיהרו
לאסוף את כל הצעירים המרוקאים והתוניסאים ושלאו אותם, יחד עם השליח
רפאל, להסתתר בחורשה. סם אביטל, אשר סעדה ואני, קיבלנו את פניהם של
השוטרים באוהל ההגלה. השיחה בינינו התנהלה ברוח טובה. הגשנו להם
כוסיות משקה חריף, התבדחנו, אך בכך לא יכולנו להפיג את חשדותיהם בדבר
מתנה הבניאונת והמבוננת שנתלנו.

"לתחת המשטרה בטנס הגיעו תושבים מהכפר וסיפרו לנו שאנשים
מהמתנה שלכם באים לתחליף אצלם בגדים בתמורת למזון. אמרו, "איה מין
מתנה מרגוע ובריאות זה? האנשים גרים באוהלים וישנים על מחצלות? אין
להם מספיק אוכל או הם מחליפים את הכגדים שלהם בשביל קצת אוכל?".

"האנשים האלה באו מדורים אלג'יריה", אמרתי בלי להתבלבל "שם אין ים.
כל החיים שלהם הם תלמו לדאות את הים, לנוח על החוף ולהתרחץ בו, אבל
הם אנשים דלי אמצעים. לכן יכולנו לספק להם רק את התנאים המינימאליים,
הזרנו אותם מראש והם הסכימו." אינני יודעת אם השוטרים קיבלו את
החשבו שהמצאנו, אך עם תום השיחה הם ביקשו לדאות את האנשים
המתגוררים באוהלים ולבדוק את תעודותיהם. "בשמה" אמרתי בכיחון רב,
הרי המרוקאים והתוניסאים הסתמרו בין עצי החורשה. לקחנו את השוטרים
לאוהלים של המשפחות האלג'יראיות. הם בדקו את ניירותיהם וראו שמוצאם
הוא מביסקריה, קולומבשה, קונסטנצין ומערים ועירות נוספות באלג'יריה.
"למראית עין הכל נראה בסדר." אמרו השוטרים, "אנחנו לא מוצאים כאן
כל בעיה חזקית. אבל תגידו בבקשה לאנשים שלכם שיפסקו ללכת אל הכפר
כי אחרת הבעיות יתעוררו שוב".

בערב, סביב המזודה, כינסנו את כל תושבי המתנה. גלם ידעו על ביקור
הפגעה של המשטרה.
"אנחנו יודעים שהתנאים במתנה קשים", אמרתי, "אבל בשום אופן אסור
שתמשיכו ללכת אל הכפר הערבי כי הדבר מסכן את כולנו. אתם אנשים
חפשיים. אם קשה לכם מדי, אתם מוזמנים לקום ולעזוב את המתנה ואנחנו
נקבל זאת בהבנה מלאה ולא נתייחס לאף אחד כמוג לב. אבל אם אתם בוחרים
להישאר, אתם חייבים לשמור על כללי המתנה ולא ללכת יותר אל הכפר
הערבי".

המעפילים כולם, פניהם מוארים באור האדום והמרד של המזודה, הביטו
בנו בדממה. אף אחד לא קם. אף אחד לא הוציא הגה. חלקם כי גמרו אומר
לעלות לארץ ישראל בכל מחיר, אחרים ניוון שמכרו את כל רכושם ובתיהם
ולא היה להם לאן לחזור. הם עמדו בהבטחתם במשך שבעת ימים. לאחר ימים
מהמעפילים שבו לסדרם וחזרו לסחור עם ערביי הכפר.

על אף דרישת השליחים, שישבו במסדרם באלג'יר, למכשירי קשר, הם
נאלצו לתקשר עם אנשי המוסד בפריז במכתבים, מברקים ושיחות טלפון
מוצפנות. "הסנתא טרם נגמרה." נאמר לאפדים מרודי (כינוי של שמרייה

ולרוב את השאר באחד האוהלים באופן מסודר. הכטחוננו שנשדל להעבירם לארץ וסייגנו את דברנו בכך שאולי גם ניכשל במשימה זו (ואכן נכשלנו). מהצעירים ביקשנו ללבוש בגדים ככמה שכבות ולא לקחת עמם מטען יד. על פי התוכנית, עם בוא הלילה, ירדו הצעירים אל החוף במצעים הקבועי, יגיעו לנקודת האיסוף (שם ימתנו המבריתים, להם שילמו שליחו המוסד מראש, בסירות גומי) ויקבלו את המשפחות שיגיעו אל נקודת האיסוף במונית המשא, יסייעו בהעלתן לסירות ואחר כך יעלו לספינה כעצמם.

אחר הצהריים הגיעו יאני ואפרים אל המתנה. החלטנו שרפאל ואני נהיה אחראים על שילוח המעפילים מהמתנה ואילו יאני ואפרים יהיו אחראים על קבלת המעפילים על החוף והעלתם על סירות הגומי בעזרתם של חברי ההכשרה.

הערב ירד, הדלקנו את המדורה על ראש הגבעה. הצעירים יצאו לצעדת הערב הקבועה שלהם והגיעו לנקודת האיסוף שעל החוף. קבוצה ראשונה של משפחות עלתה על מכונית המשא, ירדה בנקודת האיסוף והמשאית שבה לאסוף קבוצה שנייה. כשיצאה עם הקבוצה השנייה לנקודת האיסוף, נעצרה המשאית על ידי רכב של המשטרה הצרפתית שחסם את דרכה ואילו כוחות משטרה נוספים ניתרו את המתנה. כנראה שהמשטרה קיבלה דיווח מערביי הכפר על הספינה החשודה שעגנה מול החוף ועל הפעילות יוצאת הדופן שהתנהלה באותו היום במתנה.

איון ח'ג' (אילן הוס), נהג המשאית, ששמע רכות על אירועי "השבת השחורה" - שאירעו בארץ ביוני 1946 כאשר ערכו הבריטים מעצרים המוניים בכל רחבי הארץ - הורה לכל הנוסעים לרדת מהרכב, לשכב על הקרקע, להתנגד התנגדות פסיבית ולתת לשוטרים הצרפתיים לגרור אותם חזרה למשאית. ואנשים נהגו בהתאם להוראותיו ועל השוטרים היה לסחוב אותם, בקושי רב, אחד אחד, אל המשאית. כך הרווחנו זמן יקר ושלחנו מהמתנה את אחי החברים לחוף. משקיבלו את הודעה, מיהרו השליחים להעלות את כל המעפילים שהגיעו אל החוף על סירות הגומי של המבריתים ועל הסירות שנשלחו מ"יחודה הלוי" והספינה יצאה לדרך כשעל סיפונה ארבע מאות מעפילים בלבד.

צמרת מבית השיטה), שילח המוסד במרסיי, איינה באה בחשבון לשום תוכנית עם השומרת מפני שלא תהיה מוכנה כמה שבועות. ("הסבתא" - כינויה של הספינה שיועדה לנו, "השומרת" - כינוי לכל ספינה כאשר היא).

לאחר המתנה מורטות עצבים, בעוד אנוחנו מנומים בכל כוחותינו המתדלדלים לדאוג לתושבי המתנה, להאכילם ולהעסיקם, קיבל אפרים, בבוקר ה-10 במאי, הודעה מורד: "הסבתא מתקדמת כסדר. תגיע כנראה הלילה לאטלס. ורדי עושה סידורים לכל מה שנוחץ בדרך".

הספינה שיועדה לנו נבנתה בשנת 1877 ושימשה ספינת משמר החופים באיי שלטנד, כמאה ושישים קילומטרים צפונית לחופי סקוטלנד. היא נקנתה על ידי שמעון פילידס, יוני שעבד עם המוסד, בסמם של אלפיס דולר לקראת סוף 1946, ונשלחה למרסיי לשם התקנתה כספינה מעפילים. תקלות שונות בדרך האריכו את מסעה והיא הגיעה ליעדה רק כפרברואר 1947. במרסיי החלו אנשי עלייה כ' בהסבתה ל"אונית מעפילים". כבטן הספינה הוכנסו דגשי שינה בני שלוש קומות והותקנו שני מאווררים גדולים בחזית הגשר להקלה על עומס החום. בדרך כלל, השמות של אוניות המעפילים נקבעו על ידי אנשי המוסד בפאריז, אך הפעם, מכיוון שהייתה זו ספינת מעפילי ישראלים היוצאת מצפון אפריקה, התבקשו אפרים ויאני לבחור בשם לספינה. אפרים הציע את השם "יחודה הלוי" - על שמו של הפילוסוף והמשורר היהודי-כן המאות ה-11, תושב טולדו שבספרד, שחיבר את "ספר הכוזב" וכתב שירי ערגה ואהבה לארץ ישראל - והשם אומץ מיד.

בצהרי ה-10 במאי, מבלי שידענו במתנה דבר על ההתכבחותיות האחרונות בין ורדי לאפרים, הופיעה, להפתעתנו, בים ספינה קטנה שודקה עוגן אל מול המתנה. הלף זמן מה עד שהבנו שבספינת המעפילים מרובב כיוון שנאמר לנו בפירוש שהיא תגיע בחסות החשכה. כאשר הבנו שזו אכן ספינת המעפילים, מיהרנו לשלוח את אחד מחברי התנועה לאילג'יר כדי שירדע את דבר בואה לשליחים וביתיים עסקנו בהרגעות הרוחות במתנה שיושביו החלו לשיר, לרקוד, ולנפץ בידיהם. חבר התנועה חזו מאלג'יר ואמר כי השליחים ביקשו שנוגז כרגיל עד רדת הלילה, אבל אנו התחלנו בכל זאת לארגן את המתנה ואת יושבי לילי ההעפלה. ביקשנו מהמשפחות לקחת כמה שפחות מטלטלים

לצורת די היה בתעודת זהות כדי לעבר את הגבול) ותן שעות אחדות ידתי
בנמל מדסיי.

מעל למאתיים מעפילים נותרו במחנה המכותר. השטחים הצרפתיים עצרו את השליחים יאני אוסטורובסקי ורפאל חמל ועוד כמה חברים מהתנועה ואילו אפריים הצליח לחמוק מהמשטרה הצרפתית ולשוב לאלג'יר. העצורים הובלו לתחנת המשטרה הקרובה בסנס, נוגשים מהצולתם לשלוח ארבע מאות מעפילים לארץ ישראל ושרו בתאם שירים עבריים וצרפתיים. לאחר ימים אחדים, בהתערבות נכבדי הקהילה היהודית, שוחררו כולם.

לאחר שעזבה את חופי אלג'יריה, פנתה הספינה "יהודה הלוי" לפלרמו שבסציליה, שם הצטייה בפחס המשיכה בים סוער, כשמשתחת בריטית עוקבת אחריה, לחופי הארץ. על הספינה פיקד ישראל חורב, מקיבוץ שדות ים, אליו החלו ה"גדעוני" יעקב גור ומלווה נוסף, איתן שפושניק-מוחזן שמו. אנשי הצוות היו זדים, ספורדים ברובם.

כאשר קרבו לחופי הארץ כבר הקיפו את "יהודה הלוי" ארבע משחתות בריטיות. שתיים מכן נגחו בה, חיילים בריטים עלו על סיפונה, תוך שימוש בגז הרדיוע, והשתלטו על הספינה. הספינה נגרדה לנמל חיפה ואילו המעפילים גורשו, כנהוג באותם הימים, למחנות המעצר בקפריסין.

במחנה, כאמור, נותרו מעל למאתיים מעפילים שלא הצליחו לעלות על הספינה. מעפילים נוספים המשיכו לנהור לאלג'יר משלוש מדינות צפון אפריקה, לכן הוחלט להקים מחנה מעפילים חדש. המחנה חולק הפעם לכמה מחנות קטנים יותר סביב אלג'יר כשהוכשרות של התנועה משמשות להם בסיס. לאחר כחודשיים הגיעה ספינת מעפילים נוספת לחופי אלג'יר, "שיבת ציון" שמה. היא עזבה את צפון אפריקה עם ארבע מאות ואתו עשר מעפילים שגם הם נלכדו בחופי הארץ והועברו למחנות בקפריסין.

לא המשכתי עם המעפילים שותרו למחנה החדש. לאחר שנשארו סגורים במחנה כיומיים, המשטרה הצרפתית שחררה אותנו ואני התבקשתי לצאת למחנה בנאשונה, שלאחר מלחמת העולם השנייה של תנועת "דבר"

העולמית שהתקיימה במינכן. מימי בקו-קורד, חברת התנועה, שנבחרה לייצג יחד איתי את התנועה הצפון אפריקאית בוועידה כבר נסעה בכוחות עצמה לפריז. אני, ללא ברירה (למעט אלה שלגופי) תעם מטלטלים ספורים, לקחתי את תעודת הזהות האלג'ירית המזויפת שלי, עליתי על אוניה (מאלג'יריה

זחרי כל
 תשלחו
 כתי את
 יי הבינו
 את אוזן
 ולשהות
 זופורים
 זתי את
 והם לא
 שבעות
 מה ואת
 זעצמה
 זתילוג
 שלחים
 זגש עם
 זרקמתי
 זיפורים
 השהות
 ערו את
 זרגעים
 זקורים
 פים את

פרק שישי

הפוגרום

ישבנו כהנתנו של מר עובדיה, סם אינטיבול ואני. צעקה רחוקות נשמעו
 מבחוץ והן הלבו והתגברו. מיהרנו אל פתח התונת. במורד הרחוב צעד וגמון
 אדם צמא דם שהלך התקרב אלינו. ערבים זועמים הקוראים קריאות כנגד
 היהודים וכדאשם צוערים גברים חמושים בגרזנים, חרמשים, סכינים ומגלים.
 מר עובדיה משך אותי בבהלה לתוך התונת, חטף את התיק שלי מהשולחן,
 תחב אותו בידיי, דחף את סם ואותי החוצה, הוריד את דלת הגלילה מופח
 וברת, כנראה, לביטו. נחרנו שנינו ברחוב. המון הערכים הלך וקרוב אלינו. סם
 הכס אה: הונוולטו לרוץ. הוא הכיר את העיר, גרד אותי אחיזי כריצה עד
 שהגענו לשער עץ גדול מוגף והוא החל לדפוק עליו בכל כוחותיו ולקרוא
 לבעלי הבית שיפתחו. הוא הכיר את אחת המשפחות שהתגוררה בבית זה,
 קרא להם שוב ושוב בניב מרוקאי יהודי, עד שלבסוף נפתח השער. בעלי הבית
 הכניסו את סם פנימה אך את דרכי חסמו.

"מי את?" שאלו. עניתי בצרפתית משום שלא ידעתי את שפתם. "מי זאת?"
 שאלו את סם, "מעולם לא ראינו אותה. תראה את צבע העור השחום שלה, היא
 ערבית. החוצה! החוצה!" קראו וביקשו לסגור עליי את השער. באותם רגעים,
 בהם התחלתי להשב את צעדיי במידה ובאמת יסגרו בפניי את השער, הייתי
 בעיר המרוקאית אוג'דה (Oujda), הנמצאת במזרח המדינה כסמוך לגבול עם
 אלג'יריה.

התחזק:

הגעתי לאוג'דה כאחד עשר חודשים לאחר ששכתי לצפון אפריקה מסוריה
 בן התורש וחצי באירופה. כששכתי לתונים מאיסליה, קיווייתי להספיק ולהגיע
 לועדת התנועה אך לא הספקתי. חברי התנועה מסרו לי את ההחלטות
 שתתקבלו, סיפרו לי על יציאתה של ספינת הצעפילים "שיבת ציון" ועל מחנה

מעפילים נוסף שהוקם בניחולו של כלב קסמל-בולנויזי.
חזרתי לאלג'יר ולשגרת חיי התנועה. תנועת הנוער, שיעורים בעברית, הרצאות על ציונות, טיולים, מקהלת שירים עבריים ועוד. החודשים חלפו, החורף הגיע, ונמצבם של המעפילים במחנה החדש שהוקם היה בני רע. רעב, קור, תנאים תברואתיים ירודים. עד מדרה פשטה מגפת טיפוס בקרב המעפילים וכלב קסמל-בולנויזי, שבמקצועו היה רופא, חזר לעסוק במקצועו והקים מרפאה במחנה. למעט תינוקות אחת שנפטרה, הצליח לכל להציל את שאר המעפילים שחלו במחלות שונות ובראשן מחלת הטיפוס.

למרות מצבם הקשה של המעפילים הרבים, הספינה שהובטח כי תגיע לחופי אלג'יר ותאסוף אותם לא נראתה באופק. למשימה זו גויסה אניית המעפילים "ברק" אך כבר בתחילת דרכה נקלעה הברק לסערה קשה, מנועה התקלקל וספינה אחרת, "החלוץ" שמה, בפיקודו של נמרוד אשל, גרדה אותה לחופי סרדיניה. הברק הושבתה וחלוצין, אמנם באיחור רב, יצאה לחופי צפון אפריקה. לאחר שעגנה מול חופי אלג'יריה עם רדת החשכה, יצאו המעפילים במשאיות אל נקודת האיסוף, אך כוחות גדולים של המשטרה הצרפתית המתינו להם יל' החוף. ארבעים וארבעה ילדים ובני נוער בלבד הצליחו לעלות על סיפון הספינה. על פי התוכנית, הילדים ובני הנוער העלו ראשונים לספינה מתוך הנחה שהוריהם יעלו אחריהם. אך כעוד אלה מטפסים על סולמות הספינה, נשמעו מהחוף יריות, שריקות רעקות, והחלוץ נאלצה להרים ענן ולהסתלק ללב הים. במשך ימים אחדים שוטטה הספינה לאורך חופי אלג'יר ולבסוף קיבלה הוראת הפלגה חדשה לשוט לחופי איטליה. במתקרבה לחופי סרדיניה, נכנסה הספינה למפרץ קטן במיצר בוניפצ'יו, לשם ביצוע תיקונים במנועה, אך עד מהרה התגלתה על ידי הצי האיטלקי ונגררה לבסיס הצי במדלנה.

צוות הספינה לא הסכים לקבל את רוע הגורל. הם למדו את מפת המיצר, את תבניתם, נממל נשענו אדם כל הפטים הנדונשם. בלילה סגרי משונ.

בחסות העלטה, הצליחה הספינה לחמוק לים הפתוח. למחרת שטה בסמוך לחופי קורסיקה, הצליחה למצוא מחסה במפרץ ג'ורלוטה, שם המתינה עד שתברה אלה "הפורצים", אוניות מעפילים שיצאה מצרפת עם כמאה נעשרים מעפילים. הפורצים אספו את ארבעים וארבעת הילדים שהיו על סיפון החלוץ,

שטה לחופי ישראל, ולהבדיל משתי אוניות המעפילים הקודמות שנשאו על סיפונם מעפילים צפון אפריקאים, הצליחה הפורצים להורידם ליד שפך הירקון בתל אביב מבלי שהתגלתה.

למרות הצלחת הפורצים לפרוץ את הסגר הבריטי על חופי ישראל, היה זה סוף עצוב להעפלה מצפון אפריקה בימי טרום הקמת המדינה. כשמונה מאות וחמישים מעפילים הצליחו לשלוח מחופי צפון אפריקה לישראל, אך רבים מהם, שדבקו במסרה ולא התייאשו למדת הזמנתה הממושכת ותנאי המתנות הקשים, נשארו מאחור. תחלוץ הייתה אניית המעפילים השלישית והאחרונה שהגיעה לחופי צפון אפריקה במסגרת עלייה ב'.

החורף חלף. לקראת תג הפסח של שנת 1948, כאשר היה ברור לכל שבקרוב תוקם מדינה יהודית בארץ ישראל, התקבלה מהסניף המרכזי של התנועה בתוניס דרישה לארגן קבוצות צעירים שיעלו לישראל וייקחו חלק בכוח הלוחם החורי בארץ. עם קבלת הודעה זו נסעתי לתוניס לשם התייעצויות.

בתוניס דנו בארגון קבוצות הצעירים והוחלט שלכל קבוצה יוצמד חבר תנועה אחת. לאחר שהסתיימו הדיונים יצאתי לתחנת הרכבת בדרכי חזרה לאלג'יר. חברי התנועה ליוו אותי אל התחנה ונפרדו ממני בחום. בהגיעי לאלג'יר המחון לי מברק שנשלח מתוניס. "התנועה התפלגה" נכתב בו, "מרבית המדריכים עברו לתנועות השומר הצעיר". נדהמתי מלשון ההודעה ונתקפתי זעם. הרי לפני שעות אחדות שהייתי במחיצת המדריכים המתפלגים והם הפגינו אחדות וסולידיות תנועתית. מיהרתי לתזמת הרכבת, עליתי על הרכבת הראשונה שיצאה לתוניס ולא הודעתי על בואי לא להוריי ולא לחברי התנועה. מתזמת הרכבת של תוניס נגשתי מיד למועדון התנועה. דלת הגלילה מהפח הייתה מורדת, אך לא במלואה. פס אור נראה ברווח שבין הדלת לרצפה. הרמתי אותה וכפי ששערת מצאתי את מזובי בתנועה. אלב שגעונת אמנם למנבת בשגמור

הצעיר, יושבים במועדון ומתדיינים בנחת. הם הביטו בי בתדהמה. "זה לא המועדון שלכם", אמרתי בזעם, "תצאו מפה. ידעתם להיפרד ממני בחיובקים ובבשיקות לפני יומיים כשנסעתם לאלג'יר, בזמן ששבר ידעתם שאתם עומדים להחלף ואפילו לא רמזתם על כך בחצי מילה. זה כבר לא המועדון

שלכם, מוגי לב, תצאו מפה. תסתלקו מכאן מידי! המדריכים קמו מלס בשקט ויצאו בלי לומר מילה. סגרתי את המעון והלכתי לבית הוריי.

עד היום אינני מבינה את סיבות הפילוג במלואן, אך חושדת בכך שאותה המרכזיות שבין הייתה תסכול מתמשך של מדריכי התנועה מכך שתנועתנו פעלה בעיקר בתחומי הגטו. בנטו התגוררו בעיקר בני השכבות היהודיות החלשות ומדריכי התנועה הביטו בקנאה במדריכי השומר הצעיר שעבדו עם סטודנטים ובני תנועות תנועה. אנוחו ראינו בעבודה עם היהודים מעטי היכולת שליחות, אך מדריכים רבים נראה "התפנקו" ורצו לפעול בקרב קבוצות אוכלוסיה מבוססות יותר.

הפילוג העמיד את תנועתנו במצב קשה. בתונים נותר מדריך אחד בלבד והוא בן שש עשרה, אורינה שמו, שלא עבר אל השומר הצעיר. שניים נוספים, עפרה קפניס ויהודה כהן, השתתפו באותם הימים בסמינר של תנועת דור באיטליה. שלחתי להם הודעה על הפילוג וביקשתי שישובו בהקדם. כעבור יומיים התקשר אלי שלמה דודו, אחד המדריכים בסניף התנועה שבקובלנקה. "אנוחו לא צאן". אמר בכעס, "גם לנו יש מה לאגיד ואנוחו לא מונגים". לעבור לשומר הצעיר. הוא סיפר ששלמה ברדה, שריכז את פעילות התנועה במרוקו, החליט לעבור ל"שומר הצעיר" וניסה להעביר ביחד איתו את כל מדריכי התנועה. "שלמה כל הזמן דיבר על השומר בצעיר בולז'ול, אמר שהם האליטיסטים, ופואנס, בקר אחד, הוא מהליט לעבור אליהם ובטוח שנלך אחריו כמו בכשים". אמר.

כיוסנו ישיבת חירום של סניף התנועה. השתתפו בה מיעוט חברי התנועה שנשארו איתנו והשליחים שפעלו בתוניסיה. בתום הישיבה החלט שאסע לקובלנקה ואחליף את שלמה ברדה. הפילוג ארע בדיק כאשר היה עלינו לארגן את משלוח קבוצות הצעירים ארצה והחלטנו שעל אף הקשיים שהביא עלינו הפילוג אנו נמשיך לבנות במשנתנו.

שוב מצאתי את עצמי ללא ניריות מתאימים הפעם הייתי זקוקה לדרגון שיאפשר לי לנסוע באופן "חוקי" למרוקו. פניתי לאיון חג' (אילן הדס), נרג מכונית המשא של מחנה העלייה שהקמנו בסמוך לטנס. לאחר שסיים את תפקידו במחנה, יצא איון לקורס זיוף מסמכים של המוסד בצרפת וחזר

לאג'יד כויפן מקצועי. פגשתי אותו בערב וביקשתי ממנו לזייף עבורי מספר שיאפשר לי לנסוע כבר בבוקר המחזרת למרוקו.

"אני לא מזייף ניריות בלילה", אמר, "הצבעים באור של מנורת השמל לא אמינים".

החלטנו לנסוע עוד באותו הלילה לאורן (Oran) הנמצאת בקרבת גבול אלג'יריה-מרוקו. שכרנו חדר במלון ובבוקר זייף עבורי איון דרכון. שמי החדש היה חנה מלכה ומקצועי, שוב, תופרת.

נסעתי לקובלנקה. היה זה ערב פסח. מכריי במרוקו קיבלו אותי בחום ובנאותו הערב הצטרפתי לליל הסדר אצל אלי אוחיון שאמנם לא היה חבר בתנועה שלנו, אך הכרנו בסמינר והגנה בו השתתפנו שנינו. התגוררתי אצל משפוחו במשך ימי החג ובתומם השתתפתי לראשונה בחיי ב"מימונה" שהייתה שונה מזו שהכרתי, בהמשך, בארץ.

עיקר התנגות נערכו בערב יציאת החג עצמו. הנתים כולם היו פתוחים למבקרים אשר עברו מבית לבית ואלו מאכלים מסורתיים, שרתו ושרו. התפעלתי מאד מהממיות של יהודי מרוקו שלא אפיינה לא את יהדות תוניסיה ולא את זו האלג'ירית. בקרב יהודי מרוקו שררה אוירה של פתיחות, חום ואירוח מכל הלב. תבונה זו הגיעה, אמנם, לשיאה בחגיגות המימונה, אך הרגשתי בה במשך כל שהותי בקובלנקה, הן בבית משפחת אוחיון שאצלם התארחתי במשך תקופה ארוכה הן בהמשך כשהתגוררתי בבית משפחת דנינו.

עם תום החג פניתי במרץ לשיקים וארגון התנועה במרוקו וכן למדתי להכיר את חברי סניף התנועה בקובלנקה. מועדון התנועה היה בביתה של פיני, אחת מחברות התנועה המתגוררת כיום בקיבוץ פלמחים. היא החגורה במרכז ה"מלה", השכונה היהודית, ויחד איתה ועם חברים נוספים ארגנו את סניף התנועה מחשבת נעם מתב-במשכנ-בשגבת-הפעילות של התנועה (חריצאות, שיערות, שיעורים בעברית, טיולים ומסיבות).

בערב ה-14 במאי, ישבנו אני וחברים נוספים במועדון התנועה ושמענו ברדיו את קולו של דויד בן גוריון מנרץ על הקמת מדינת ישראל. התרגשנו והתרגשתי גדולה מאד. החלום שלנו התגשם. החזון שלמענו פעלה הצינות,

למענו פעלו אנו, הפך למציאות. ידענו שהמלאכה עוד רבה, שבין הכרה על הקמת מדינה ובין ביסוסה, פיתוחה וחיוקה יש פער רב. לא היינו תמימים לגבי תגובת הערבים במזרח התיכון וגם סביבנו, בצפון אפריקה. לכן, עוד באותו ערב, החלטנו להציג חברים מהתנועה בפניות רחוב ונקודות אסטרטגיות, בעיקר ב"מלא", כדי לקדם פרעות, במקרה שיפרצו כאלו, דבר שלשמחתנו לא אירע.

החלטנו שהגיע הזמן לפתוח בהכנות למבצע שלוחת קבוצות הצעירים לישראל. צעירים שרצו לעלות ארצה נמצאו במרוקו בשפתי. תפקידנו היה למצוא דרך להעביר אותם לאלג'יר, ממנה המשך המסע היה פשוט יחסית. במרבית התנועה בעיר יקבלו הצעירים פספורטים מזויפים שבעזרתם יישוטו למרסיי ושם יחברו להמוני הפליטים היהודים האירופים שהועלו, עתה באופן גלוי לישראל.

לשם כך שיתפתי פעול ה עם סם אביטובל. גם אותו הכרתי במסגרת ההגנה שנערך בהכשרת רובימו. סם היה בחור צעיר, רזה אך חזק, עם שערות בלוזיניות מתולתלות, עיניים כחולות שקועות וסנטר בולט וסמכותי. החלטנו להתחנות ל"יוזג נאהבים", לנסוע יחד לעיר הגבול אוג'דה (Oujda) ולחפש דרכים למעבר בלתי לגאלי של הגבול. סם הכיר את העיר מכיוון ששנה לפני כן הוא חצה דרכה את הגבול עם קבוצת צעירים בודים למחנה "מרהוג ובריות" שהקמונו.

הגענו לאוג'דה, סיינו ברחובותיה ובסמוך לגבול על אופניים ששכנו, נפגשנו עם אנשים שונים, ולבסוף מצאו שלוש דרכים למעבר בטוח של הצעירים: דרך אחת - מעבר דגלי בין שתי גבעות שקפל קרקע עמוק הפריד ביניהן, צידו האחד שיין למדוקו, השני לאלג'יריה. דרך שנייה - התחנות לקבוצות "צופים" שעוברים את הגבול בגלוי על אופניים לשם פעילויות צופיות שונות, מעשה שהיה מקובל באותם הימים. דרך שלישית - שחייה לאורך קו החוף.

ובתוספת למעט במרוקו, שנתים נכבדת דרך אנונה, נוצאנו אל המזרח האלג'ירי. לאחר שמצאנו את שלוש הדרכים להעברת הצעירים את הגבול, היה עלינו לארגן מקומות בהם ייקלטו הצעירים באוג'דה טרם מעבר הגבול. בצד האלג'ירי, בעיר גבול קטנה בשם מרנייה (Marjia), הבטיח הרב המקומי לדאוג לצעירים. לשם מציאת פתרונות באוג'דה נפגשנו עם סוחר יהודי עמיל, מר עובדיה שמו,

שהצליח לסדר שני מעונות שבהם יוכלו הצעירים להעביר את הלילה. לאחר שיגיעו ברובת מקובלוקה. מר עובדיה היה אדם מובד ומכובד באוג'דה, לכן, מתוקף קשריו, הסכימו מנהל בית הספר אליאנס ורב הקהילה לתרום עבורנו כל אחד את המבנה שתחת אחריותו - בניין בית הספר ובית הכנסת.

הכול היה מוכן. במיקר יום ראשון ניגשנו סם ואני לחנותו של מר עובדיה כשקנינו לסגור את הפרטים האחרונים של מבצע העברת הצעירים המרוקאים לאלג'יר. מר עובדיה היה אדם שחוס עור, שערותיו השחורות מסורקות היטב והוא ענב עיניו על תולצתו הלבנה גם כימי יוני החמים בהם שהינו באוג'דה. פתאום נשמעו צעקות המון הפורעים צמאי חם צעידו, חמושים בכלי משחית שונים, במעלה הרחוב.

לאחר שמר עובדיה הותיר את סם ואוחי אל מוחץ לחנותו, הוריד את דלת הגלילה וברח. לאחר שרצנו ברחוב, סם דפק על שער העץ של מכריו בכל כוחותיו וקרא בשמם של בעלי הבית. לאחר שפתחו והסכימו להכניס דק אוחי פנימה, מכיוון שחשבו אותי לערבייה, התחנן בפניהם סם שיתירו לי להיכנס, הסביר שאני יהודיה, שאני ממנהגות התנועה הציונית בצפון אפריקה, שאם ישאירו אותי בחוץ גורלי יהיה מר, והם השתכנעו לבסוף ונתנו לי להיכנס פנימה.

נכנסנו לחצר גדולה של יחידים תיכוני טיפוס המוקפת דירות, בשתי קומות, שפני אל החצר. את היירות אכלס משפחות יהודיות, כשהגשים והילדים מבלים את מרבית זמנם בחצר, שם בישלו, ניבסו, ריכלו ושיחקו. עתה לא נראו לא נשים ולא ילדים בחצר בה שדרה אנדרלמוסיה גדולה. גברים התרוצצו אנה ואנה, גררו הטיס ועזמו אותם לעדמה ענקית שהוצבה כנגד שער העץ העבה שלוחותיו ממסומרים היו בלוחות ברזל רחבים. סם מיהר לעזור להם ואילו אני עליתי לקומה השנייה ונכנסתי לאחד החדרים.

החדר היה שקט ונאמל. במינסים מנוגשים בלג'יקי-אוי-עשאות נכנסתי וחדרים. בצמוד לקירות ניצבו מיטות שמוסו אוריינטליות מנומרות, במרכז החדר עמד שולחן גדול וסביבו כיסאות. בפניה אחת ארון בגדים ובפניה אחרת ארון כלים קטן ושולחן מטבח. החדר היה דיך מאדם, אך רחש שנשמע כמו מלמול חרישי משך אותי לאחת המיטות. הצעתי תחילה והבתנתי בעיניים

אל שער הבית. מדוי זה נקיים ומגוהצים, מעוטרים באותות הצטיינות שונים, מאפיו מצוחצחים, כפפות על כפות ידיו והוא אוחז באלה כאילו הייתה שרביט. הוא צעד במעין שחצנות נינוחה, והביט, יחד עם שני מלווי, סביב. רעש של שלשלאות ברזל נשמע ושלגשה טנקים הופיעו אחייהם. לאחד שתלפו תקצינים והטנקים לאורך הקיר החיצוני של הבית, נעלמו כפיתת החצוב - ואיתם הלך ודעך רעש השלשלאות של המשוריינים - הבית כאילו התעורר לחיים. הנשים יצאו אל מוחת למיטות, הגברים החלו להסיר את הרהיטים מהשער. סם ואני הודינו למסריו על שוחטבאו אותנו בביתם ויצאנו התוצה. החלטנו שאסע מיד לקובלנקא ואהווה לשליחים באלג'יד על הפוגרום ושסם יישאר באוג'דה כדי לאמוד את הנזקים, כדי לעודד לקהילה היהודית המקומית וכדי לבדוק כיצד אהנו ממשכנים בקידום המבצע שלשמו הגענו לאוג'דה.

ניגשתי לתחנת הרכבת, קניתי ברזיס ועליתי לרכבת שתחנה בתחנה ועמדה לצאת בתוך כרבע שעה. שני ערבים עלו על הרכבת וראיתי כי הם מחפשים מישהו. הם פנו לנוסעים, שאלו אותם אם ראו את ה"שחורד" ומיד הבנתי שהם מחפשים אותי. צעדתי במסדרון הרכבת כשאני מקפידה להפנות את גבי אל האנשים לצידם חלפתי. לבסוף הבחנתי במשפחה צרפתית עם ילד קטן והתחלתי לשחק איתו כדי שאראה כאחת מננות המשפחה. הרכבת עמדה לצאת מהתחנה, שני הערבים שחיפשו אותי ירדו חודה אל הרציף ואני יכולתי לגשום לרוחה.

הגעתי לקובלנקא ומיד התקשרתי אל השליחים באלג'יד. דיווחתי להם על הפוגרום, עדיין לא היו בידי ממדי היקפו, אך תיאורתי להם את מה שראיתי. נאמר לי שעלי למהר ולנסע למרכז המוסד בפריז כדי לדווח על הפוגרום, אך לשם כך היה עליי לשוב לאוג'דה כדי להתערכך בפרטיז. מכיון שביום הפוגרום חיפשו אותי, החלטתי להסוות את המראה שלי בעודתה של דינה, אשתו של סם. לבשתי שמלה מפוארת. נעלתי סנדלי עקב צמודים, תכשיטי טורבו והורכבתי משקפי שמש גדולים. בדרך לתחנת הרכבת הבחנתי פתאום במורה שלי מהתכיון אותה לא פגשתי מזה שמונה שנים.

"נדיה", קראה בהתרגשות מיד כשהבחינה בי.

באוג'דה ניגשתי אל מר עובדיה שקבל את פניי בחום למרות שעייני

מבדיקות של אישה המתפללת בלחש ונצמדה לחוה את תינוקה. הזרקפתי, לא ידעתי מה עליי לעשות עכשיו מכיון שלא התכוונתי לחול גם אני מוחת לאחת המיטות. אלומת אור בקעה מאחד התריסים. ניגשתי לתריס, שנותר מעט פתוח, ומבטד לפחח הצר הצלחתי לראות את הרחוב ואח שער הכניסה לחצר.

צעקות המון הערבים הלכו וגברו ואיחן עלו קולות חפילת נשים נוספות שחסתתרו תחת המיטות. לבסוף הם הופיעו, בראשם צועדים אלה החמושים שהניפו את גרזניהם, חרמשיהם, סכיניהם ומגליהם כאוויר. הם הגיעו אל השער והחלו לדפוק עליו ולחוף אותו כמות. הם הכו בו שוב ושוב, בעוד הגברים למטה מתכוננים לקבל את פניהם במידה ויצליחו לשבר את השער, למרות שהם היו רבים וחמושים מאיתנו. בחוץ צעקות הערבים והחבטות בשער, בפנים קול התפילות וכני הנשים, ואילו אני עומדת צמודה אל התריס, מתבוננת באלה שבאו להרוג אותנו בשל יהדותנו, מתפללת בכל לבי שהפורעים לא יצליחו לפרוץ את השער, ועל גופי משתלשלת חולשה נוראית ורצון להקיא.

לאחר ניסיונות חוזרים ונשנים החייאשו הערבים ופנו לחפש טרף קל יותר מאיתנו. הם התרחקו מהשער ואיתם הלכו קריאותיהם האיומות וגולשו, עד שנותר רק שקט. אף אחד לא זו. כולם נשארו במקומותיהם. הגברים בעמדותיהם, הנשים מתחת למיטות, אני ליד התריס. לאחר נכנס גבר שפגמך כבן ארבעים וחמש. הוא הלך כפוף, למרות שהתריסים היו מוגפים והיינו בקומה השנייה, הביט בי מבט מעורפל, כאילו לא ראה אותי, הלך לארון הכלים, לקח סכין מטבח גדולה וחל אל מוחת לאחת המיטות.

תושבי הבית כולו המשיכו לקפוא על מקומם. גם אני לא העתי ליצאת מהחדר כי ידעתי שאינני רצויה בבית והושהו כנסתי פנימה דק נוכות הפצרותיו של סם. משחלף הזמן דרב לא אירע, עורתי עוז רוכנתי לצד המיטה תחתה הסתתר אותנו בגב שאחז בסכין במטבח ממולה.

"למה אנהו מחכים?" שאלתי.

"לצופתים", ענה.

חוזתי להציץ ברחוב מבעד לפתח הצר שבתריס. לאחר כשעה רחצי של שקט מוחת הבחנתי קציץ צרפתי, מלווה שני קצינים זוטרים נוספים, קרב

היו עצובות. הוא לקח אותי לראות את נפגעי הפוגרום ששוכנו בבית הספר אליאנס שכיתותיו הוסבו כולן לחדרי שינה. נכנסתי פנימה. משפחות שלמות ישבו על הארץ, הן צוידו בפתילות לשם כישול, במזון ובמזוננים לשם שהיה ממושתת במקום. הסחובבתי בין הכיתות השונות בהן שלטו ריחות כישול ושאון המשפחות שבתיהם נשרפו.

משיחה עם סם ועם ניצולי הפוגרום נודעו לי מקמי ההרס. באוג'דה נרצחו שישה יהודים ועשרות רבות של בתים הועלו באש. אך עוד באותו היום, הופצה שמועה שקוריית ב'ל'דה (Djerada), העיירה הסמוכה לאוג'דה, על כך שהיהודים באוג'דה התנפלו על הערבים ושחטו אותם. תוך זמן קצר התנפל המון ערבים על יהודי העיירה, גם שם נשרפו עשרות בתים ומעל לארבעים יהודים נרצחו בגרוניהם וסכיניהם של הפורעים הערבים.

בערב ניגש אלי ראש הקהילה היהודית של העיר.

"דבר לי אליך," אמר בקול שקט, "זאתי מבקש שתתייחסי לדבריי בדצינות" המשך בבימה מתרפסת מעט, "בבקשה ממך, הפסיקי לשלוח צעירים לעבר הגבול. לפחות למשך זמן מה. אני מבקש. אנא." הייכתי, נזכרתי בשני היהודים אשר התחממו בצריף במרומי האלפים לאחר שניסו לחצות את הגבול על רעת עצמם. אך איש זה, שדיבר אלי עז לאותו הרגע באיפוק, חשב שאני לועגת לו והוא התפרץ לעברי בעם. "אתם ילדים או אנשים אחרים?" שאל בכעס, "מי שולח נערים לחציית גבול דרך עיר שהתחללה בה פוגרום ואחא לאחר יומיים בלבד?"

"לא שלחנו אף איש לעבר הגבול," אמרתי לו, "אני יכולה להבטיח לך." מבירור קצר שערכתי נודע לי שצעירים מרוקאים רבים חיפשו באופן עצמאי דרכים לחצות את הגבול מתוך הנחה שמאלג'יריה יוכלו לעלות למדינת ישראל כדי להשתקף במלחמת העצמאות.

ביום שלמחרת חזרתי לתנתן הרכבת בתחפשוני. נסעתי לאלג'יר ונפגשתי עם שליחי המוסר עמם סיכמתי את לוח הזמנים והפגישות שלי בפריז. שוב התלפתי זהירות. את שמי תעה מלכה, כפי שכתב בדרכון המזויף איתו נסעתי למרוקו, השאירתי באלג'יר, וחזרתי לשמי הקודם. ראשל טוויטו, שהופיע בתעודת הזהות האלג'ירית המזויפת למחצה שלי, וטסתי לפריז.

בבירה הצרפתית ערכתי סדרת פגישות. נפגשתי עם נשיא מדינת ישראל הצעירה, חיים וייצמן. ראייתו כבר הייתה חלשה מאד, הוא הרכיב משקפים שחורות והתעקש לדבר איתי בצרפתית. אני התעקשתי לדבר איתו וזרקא עברית וכן שוחחתי. אני סיפרתי לו על הפוגרום בעברית והוא שאל אותי שאלות בצרפתית והבטיח שיעלה את העניין במוסדות המדינה החדשים.

בהמשך נפגשתי עם משה סנה, שעד לקום המדינה היה ממפקד ארגון ההגנה. הדגשתי בפניו את הצורך הדחוף בארגון תאי הגנה ואספקת נשק בכל הקהילות היהודיות במרוקו. הוא האזין לדבריי ובאמת שלח בהמשך שליחים מיוחדים למרוקו שארגו תאי הגנה בכל קהילה וקהילה ואימו את חבריה בהגנה עצמית.

פגישות נוספות ערכתי עם: לואיס סול, נציג ה"ג'וינט" בפריז, לו סיפרתי על המשפחות היהודיות הרבות שנתרו ללא קורת גג באוג'דה ובג'רדה, וביקשתי עודה כספית דחופה מה"ג'וינט". עם עקיבא ליינסקי, נציג עליית הנוער, ממנו ביקשתי שעליית הנוער תתחיל לפעול במרוקו. ועם נציג ה"חלוץ" ממנו ביקשתי להקים הכשרה חקלאית בצרפת לתבדיר הנועמה משלוש ארצות צפון אפריקה, מאחד וההכשרות בריוון ודובינו ונסורו.

שכתי לאלג'יר ומשם, מצוידת בדרכון של תנה מלבה, נסעתי לקובלנקה. הפעם התאדחתי אצל משפחת דיניו. הנה הככר, אברהם, שייסד בארץ את ארגון זהב"י למשפחות ברוכות ילדים, התעקש שאגור אצלם, בדידת הגג בה התגוררה משפחתו. אם המשפחה הייתה אלמנה וגיילה חמישה ילדים. למרות התגוררותי, התעקשה האם שאחד מילדיה יישן על הרצפה וייתן לי את מיטתו. בכל בבוקר לא נתנה לי האם לעזוב את הבית ללא ארוחת בוקר. האירוח חחם של משפחת דיניו נגע ללבי. בני המשפחה עלו בתמשך ארצה ולקחו חלק פעיל בבניית המדינה.

חזרתי לפעילותי במסגרת המענה בקובלנקה. הפגישות החסידיות של התנועה וארגו את קבוצות העלייה לישראל. ב-14 ביולי 1948 התקיימה הוועידה השנתית של התנועה באלג'יריה. מבחינתי, ההחלטה החשובה ביותר בוועידה זו הייתה ההחלטה שבחדש ספטמבר אעלה סוף לישראל. עזבתי את קובלנקה ואת מקומי בסניף התנועה החליפה בת ורדתי רחל.

נסעתי לבקר את הוריי וסיפרתי להם בהתרגשות על ההחלטה שהתקבלה בוועידה. כמשך ארבע השנים בהם פעלתי בתנועה ונרתתי את המשפט שהטחתי בהוריי כאשר עזבתי את לימודי הכימיה באלג'יר ושכחתי לתניס מאחר והם מנעו ממני לעלות כאותם הימים ארצה. "לא רציתם שאני אעלה." אמרתי אז בבעס, "כסדר. אבל אני אכנס לתנועה. אני אפעל בתנועה. ויכול יום שאחם תתחננו בפניי שאעלה לישראל." כך עשיתי, כמשך ארבע שנים, עתה כבר רצו הוריי שאעלה ארצה, אקים בית ומשפחה, ואחיה כאן את החיי.

פרק שביעי

הבנים

עמדתי בחבורה גדולה של בני נוער ומבוגרים במל של מדסי, למרגלות האוניה האיטלקית "קזרטה" (Caserata), שוטר צרפתי עמד לפני כבש האוניה ורשימת שמות בידוי.

"חיים קורנגולד." קרא בקול. עוזבתי את החבורה והתייצבתי לפני השוטר.

"אני חיים קורנגולד" הודעתי. השוטר הציץ בפניי, מחק את שמי מהרשימה ואפשר לי לעלות על סיפון האוניה.

לא הגעתי לנגל של מדסי לבדי, אלא בחברת ארבעה עשר בני נוער, ויצאנו תונים, שריכותי במסגרת "עליית הנוער". היה זו הפרויקט האחרון שאותו ביקשתי להגשים טרם עלייתי ארצה - לקחת עמי קבוצה ראשונה של בני נוער צפון אפריקאים במסגרת עליית הנוער ובכך להביא את הפרויקט החשוב הזה, שהחל לפעול באירופה עור בראשית שנות ה-30, גם לצפון אפריקה.

לאחר שהוחלט בישיבת התנועה כי הגיע זמני לעלות ארצה, נפרדתי מחברי בקזבלנקה ושכחתי לתניס. התקשרתי למשה ברסלבסקי, נציג הקיבוץ המאוחד לסודי עלייה במדסי, והבעתי את רצוני לארגן קבוצת נועד במסגרת עליית הנוער. ברסלבסקי בידך על החלטתי ואני ניגשתי למלאכת איתור בני הנוער מהם אקים את קבוצת העלייה הראשונה. לשם כך פניתי בתחילה למשפחות שבניהם או בנותיהם הכבירים כבר עלו ארצה במסגרות אחרות והפכו לחברי

הקבוצה. מרבית ההורים דאגו לתעודת זהות ושמו של הילד או הילדהם אל אחיהם הגרולים בארץ. כמו כן פניתי למשפחות ציוניות שהבדתי כתונים וגם מקרבם היו כאלה שקיבלו את הצעתי בברכה, בניחו משפחת צרפתי, שעודה רבות לתנועתנו ולשליחים, ומסרה לירי את בתם מרלן ובנם חזי. לאחר שגייסתי ארבעה עשר בני ובנות נועד, שהציעוה כיניהם הייתה בת עשר והממוגר בן

שלוש עשרה, שבת והתקשרותי למושה ברסלבסקי והדעתני לו שקבוצת הנוער מוכנה.

בפרק הזמן הקצר בו נערכו הכוח העלייה האחרונות, עסקתי בניבוש הקבוצה. ערכתי להם פעילויות שונות, ניהלתי איתם שיחות על ישראל, הקיבוץ והציונות, ואף הקמנו קופה משותפת. כשמעיד היצאה לארץ הגיע, התכנסנו כולנו בשרה התעופה של תוניס, הורי הנערים והנערות נפרדו מהם בגאווה ובצער וגם הוריי באו להיפרד ממני. עלינו על מטוס תובלה שספסליו ניצבו לאורך קירות המטוס. המנוע טרטר, המטוס המריא, ולאחר זמן לא רב נחת מצידו השני של הים התיכון בשרה התעופה מרסיי.

משה ברסלבסקי קיבל את פנינו בשדה התעופה. לקח אותנו ל"יזילה גאנץ", בית הילדים של המוסד במרסיי, שעמד על שפת הים. בוילה רוכזו נערים ונערות רבים ממונות העקורים באירופה. יחד איתם היינו אמורים לעלות לישראל ובנייתם קבוצת הנוער "של" השתתפה בפעילויות שאורגנו לבני הנוער יוצאי המחנות ועיקרן פעילויות ספורטביות שונות.

מרבית בני הנוער מהמחנות באירופה לא היו מצוידיים בדרוכונים, לכן שוטרי הגמל במרסיי הסתפקו ברשימה שמית של העולים המיועדים. במקום להתחיל ולסדר לנו דרכונים, העריפו נציגי המוסד לצדף אותנו לרשימות העלייה וכל אחד מאיתנו קיבל פתק עליו רשום היה שם. בקשתני מתחבי קבוצתי לשנן את השם שרשום היה על הפתק וכך עשיתי אני. שמי, כאמור, היה חיים קורנגולד ואיתו עליתי על סיפון האונייה האיטלקית "קורטה". האונייה לא הורשתה להצטייד במזון, כך שידענו מראש שהמזון בהפלאה יהיה מוקצב ומצומצם. ריכזתי את חברי קבוצתי על האונייה וארגנו יחד את חפצינו במקום שהוקצה לנו על הסיפון.

נציג השומר הצעיר, שמונה כאחראי מטעם המוסד על נוסעי האונייה, נצטט אל לאחז שנחמד לנו אני שנבנת צנטלפנת. בוא-בבקש ממני לשמשי קשירת עם צוות האונייה האיטלקי כשתפקידי המרכזי הוא חלוקת מזוני מזון שתתמו לו המלחים ממלאי מזונם למשפחות עם ילדים קטנים. יתר הנוסעים אכלו בצמצום בחדר האוכל במשמרות. לאחר כמה ימי שיט, גיליתי, להתזמתי, שדווקא בני הנוער מקבוצתי "מתנגבים" למשמרות נוספות בחדר

האוכל ותתחחי מזעם. בינסתי את חברי הקבוצה, מופתי בהם ארובות, הותפעה אכן פסקה.

ההפלה עברה בשקט. הים היה נוח ובני הנוער עסקו מהבוקר עד הערב בפעילויות שונות - שרו, רקדו ושיחקו. אני החייררתי עם המודרינים האחרים ועם מלחי האונייה איתם שוחחתי איטלקית. כך חלפו להם חמישה ימים עד שנגלה לפנינו קו חוף רחוק. זיירותי את חברי קבוצתי לארגן את תפציתם ואני לבשתי בגדים שאיצא הכינה עוברי לכבוד המאורע. התכנסנו על הסיפון והתרגשנו מאד. קראנו קריאות שמחה ובכינו בשוק החוף הלך והתקרר ולפנינו נגלה הר הכרמל. לבסוף ניזון היה לראות את העיר חיפה ואת הנמל שנכנסנו בשעריו.

לפני שעזבנו את מרסיי, שלחתי מברק לקיבוץ רגבים והדעתני להם על הגעתני. הבטחתי לבני הנוער מקבוצתי שבנמל ימתין לנו נציג מקיבוץ רגבים שיבוא לקחת אותנו אל הקיבוץ, אך לאבובתי הגדולה, אף אחד מהקיבוץ לא בא. לעומת זאת, ניגש אלי זאב מינדס, שליח הקיבוץ המאוחד מקיבוץ בית השיטה, והודיע כי יניאמר לו שעליו לקבל את פניי. לאחר שעברנו את תהליך הקליטה המקובל - רישונו כעולים וריסוסנו בני-די-טי - העמיסו אותנו על משאית איתה הגענו למעונו הראשון בישראל - מחנה העולים בפרדס תגה. בדרך למחנה התפעלתי מנוף הארץ עליו הרצאתי פעמים רבות כל כך בצפון אפריקה ועתה הוא נגלה לפניי. בניסיה לפרס תנה נסענו לאורך שדרת העצים המקבלת את פני הבאים למושבה עד היום, ואני לא יכולתי שלא להתרשם מנבנת המושבה הצעירות שהמתובבו כולן במסמסיים קצרים. הגענו אל מחנה העולים שמוקם בבסיס צבאי נטוש של הצבא הבריטי. העולים שוכנו באולמות שינה גדולים, כשהמיטות מסודרות זו לצד זו, ולרשותנו עמדו חדר אוכל, מקלחות ושירותים.

בבוקר-יום המיוחד לקחתי את הכסף מהקופה המשותפת של קבוצתנו ויצאתי אל מרכז העיירה כדי להמירי למטבע ישראלי. הפקידים בבנק התפלאו מכך שבעולה חדשה אני מדברת עברית באופן חופשי והציעו לי שלושה כרטיסים להצגה שעלתה באותו הערב בתיאטרון של המושבה. חודרתי בשמחה אל מחנה העולים והודעתני לחברי קבוצתי ששניים מהם יבואו איתי להצגה.

בעזרי, נרגשים מכן שאנחנו זוכים לדאות לראשונה הצגה בישראל, התיישנו
באלהם התיאטרון של פרידס חנה. האור ירד, המסך עלה, השתקנס הופיעו על
הבמה דיברו כולם - יידיש.
באותם הימים, תושבי הארץ, לא העלו על דעתם שישנם עולים חדשים
דוברי עברית שאינם יודעים לדבר גם יידיש. אני זוכרת שפגשתי אדם מבוגר
שפנה אליי ביידיש ואני הסברתי לו שאני לא מדברת את השפה.
"את עושה את עצמך". אמר כלא מאמין, "את עושה את עצמך כי את
מוביישת".

ביום למחרת הופיע במחנה העולים דן קרייב, הגובר של רגבים.
"לא יוכלם לבוא לאסוף אותנו מהנמל?" שאלתי אותו.
"לא יוכלו להפסיד יום עבודה." אמר ואני נאלצתי לקבל את ההסבר.
במלחמת העצמאות הוקמו "משלטים" - נקודות ישוב יהודיות - בסמוך
לקודרות חיכוך עם מדינות ערב השכנות. כאשר הגעתי ארצה, רגבים היה
משלט צבאי וטרם עבר לנקודת הקבע שלו. המשלט רגבים ישוב בהרי אפרים,
י' ב' אל-בוטימט, כקילומטר מקיבוץ גל-עד ובסמוך לקו הגבול הירדני.
יחד עם דן עלינו על אוטובוס שלקח אותנו לקיבוץ גל-עד. משם היה עלינו
לצעוד ברגל את הקילומטר הנוסף כדי להגיע אל המשלט. השעה הייתה שעת
בין ערביים, השרות שלמרגלות הרי אפרים נצבעו אדום ורועה צאן בדיוק שב
מהרעה עם עדר הצאן שלו. כאשר הגענו אל המשלט חברי רגבים קיבלו
אותנו בהתרגשות. חברי קבוצת הנוער שלי נפגשו עם אחיהם אותם לא ראו
זמן רב ואני פגשתי חברים שלא ראיתי זה שלוש וארבע שנים.
רגבים היה מחנה צריפונים בעלי קירות מגן שמולאו אבנים. במחנה היה
חדר אוכל, מקלחת מפות, מקלט שהחברים חפרו ומגדל הצפית שאויש לאורך
כל שעות היממה. מסיבב נחפרו תעלות מגן והוצבו גדרות תיל ומעבר לגבול

ניתן היה לדאות את היילי צבא עיראק. הערב ירד וחברי רגבים ארגו עבודנו
מסיבה מאולחנת. בלילה התפורנו בין צריפוני המשלט ולמחרת בבוקר היה
עלינו לשוב למחנה העולים בפרדס חנה.
נשארו במחנה העולים כשבוע שמהלכו חיפשתי להם מעון במסגרת

עליית הנוער. ניגשתי אל משרדי הסוכנות היהודית ודרכם הסודתי את
העברת הקבוצה למוסד "אוניס" הנמצא בסמוך לכפר סבא. לאחר שליוויתי
אותם למוסד החזרתי וראיתי שהם יקבלו את כל הנחוץ להם, נפרדתי מבני
הנוער, עליתי על האוטובוס ונסעתי לקיבוץ גל-עד. הפעם צעודתי לבדי את
הקילומטר שהפריד בין הקיבוץ למשלט שם, סוף סוף, יכולתי להתחיל ולבנות
את חיי בישראל. אבא, קבוצת הנוער שהבאתי עמי ארצה, הועברה, לאחר
חודשים אחדים ובעזרת מזכירות הקיבוץ המאוחד, לקיבוץ שפיים וכך מומשה
מטרתני - לדאוג לקליטתם חברתית נוער בקיבוץ.

לשם הקמת קיבוץ בישראל, היה על חברי לעבור תהליך של הכשרה וגיבוש.
כפי שכבר סיפרתי, חברי קבוצת רגבים החלו את ההכשרה בקיבוץ בית אורן
וכשהתרחבו עברו לבית השיטה. את השלב הבא, שנקרא "עצמאות", עשתה
הקבוצה בכפר סבא, שם למדו החברים כיצד להתארגן באופן עצמאי בקיבוץ
ושם אוחד הגרעין הצפון אפריקאי עם גרעין של יוצאי איטליה שעברו הכשרה
בנבעת ברנר ובדגניה א'. כשפרצה מלחמת השחרור עלו הגברים והנשים
הרוקקות למשלט באל-בוטימט והאמהות עם הילדים נותרו בכפר סבא.
הצטרפתי למשלט כשמלחמת העצמאות עוד הייתה בעיצומה. באזור שלנו
היה שקט יחסית, אך מדי פעם החיילים העיראקים נהגו לירות לעברנו. כבר
ביום המחרת להצתי למשלט עברתי בסיקור אבנים. בערב נאמר לי שבמשך
חצי לילה אשמור במגדל השמירה ובמחצית השנייה אוחלף באילן ברנס שהגיע
כמה ימים לפני מאלג'יר. שנינו נבחנו ביכולות השימוש, הפירוק והרכבה
של הנשק וכך עבר עליי השבוע הראשון במשלט. ביום סיקולתי אבנים, כמשך
מחצית הלילה שמרתי ובמחצית השנייה ישנתי בצריף אותי חלקתי עם שתי
נשים, הלנה ונעמי.

בשבת שלאח-פג-עצמתי-יעור יחד עם חברה נוספת, פנינה שמה. היה
עלינו לסמן את שורות העצים אותם צריך היה לשתול לפי המבנה הטופוגרפי
של האוזה. הבחורים חפרו בורות על פי השרות שסימנו וכולנו יחד שתלנו
כשלושים אילן שתילי עצים אותם היה עלינו להשקות כי האביב הגיע ולא
יורד די גשמים. ביום נקרא מקנס זה "בעת הרקפות" הסמוך לקיבוץ גל-עד.

ארכיון יד טבנקין
חט' 41-העמותה לחקר כח המגן
מיכל תיק
מסמך

כנס משטלה

המרכז לתולדות כח המגן - ההגנה

=====

שם הארכיון: א"ג
מספר תיק: 12-1/8/1

כנס שליחים

=====

מיום: 15.11.88

מנחה: גרשון ריבלין

הודפס ממון הקלטה ע"י

רבינוביץ מיכאלה

רחוב גורדון 135'

גבעתיים

טלפון 726114

735033

הסכים ויזן /
אמ"ק אקלמני

20-27

32
30-37

45

כנס שליחים

=====

מיום: 15.11.88

מנחה: גרשון ריבלין

מנחה

=====
 אני רוצה לאמר בשם הבית ובשם המרכז לתולדות כח המגן ע"ש
 ישראל גלילי, אנחנו מנסים לעסוק בשני דברים, ודבר אחד זה לרכז כל מה
 שאפשר חומר אשר לא מצאנו אותו בשום מקום מרוכז עד היום בכתובים, או
 שישנם קטעים קטעים מפוזרים ותמונה שלימה לא ניתן לעשות. דבר שני, זה
 מהחומר הזה שאוספים, או אשר מצוי בכל מיני ארכיונים, אבל עדיין לא
 נכתבו על זה עבודות שיכולות לשקף את הממצאים.

דבר שני, אנחנו במשך כשלוש שנים אנחנו פעילים אנחנו מכנסים פה
 גם ימי עיון לדיון בשאלות עומדות לקראת מחקר שאנחנו מזמינים אצל
 אנשים שונים, מחקרים בתחומים שונים שהם כולם סביב ההגנה, מתיי ההגנה
 ומפעולות ההגנה. עד היום יש לנו כ-17-18 מחקרים, אולי כבר יותר, אשר
 הולכים ונעשים, חלקם עומדים כבר לקראת מסירה לדפוס.

במסגרת העבודות השונות הללו נתקלנו בעובדה שבשום מקום באופן
 מרוכז לא מצאנו אפשרות לנסות להעלות את ראשית פעילות השליחים של
 התנועה לארצות השונות בענייני העפלה, הצלה ודברים אחרים. החלטנו
 לנסות ולמצוא לפי אנשים שיכולנו לזמן, פנינו 17 איש שידענו את
 שמותיהם וכתובותיהם עלי אדמות, ולנסות לרכז יחד, על ידי שיחה משותפת
 כזאת, בסיוע של אחד לשני להעלות את הפעילות.

המשאלה שאנחנו היינו רוצים אותה, וזה לא מגביל את אף אחד לעבור
 גם למסגרת אחרת בדבריו, שכל אחד יספר על ראשית דרכו לשליחות, איך

הוא חושב מזה וע ואיך הוא נקרא לדבר, יגל הקורס ורשמים מן הקורס עצמי, ודבר נוסף - זה באיזו מידה באמת הקורס הזה, או מפגשים אחרים והכוננה מן המרכז סייעו לחברים בעבודה.

יתכן שכתוצאה מן המפגש הזה נצטרך לשבת עם כמה מהחברים לשיחות הרבה יותר ארוכות ומפורטות, באשר הם בשום מקום לא כתבו ולא מסרו את דבריהם. הנסיון שהיה לנו במפגשים שונים כאלה, אם זה היה המסתערבים, אם זה היה שליחויות מיוחדות בארצות השונות, אם זה היה בלנייני רכש, התברר תמיד שיש אצל אנשים פתקים, ינו אצל אנשים כל אחד עם איזה תיק או "צ'ימדנצ'יק" קטן עם חומר, אנחנו נאזד מבקשים שתהיה לנו אפשרות או לקבל אותו או לפחות לצלם אותו כדי שהוא יצטרף לאנשים אשר יכנסו למחקר. שיהיה לנו קצת החומר הזה ואז אנחנו נטיל על מישהו מתאים לשבת ולעשות עבודה מלאה ומקיפה ומסכמת על השליחות לגולה. ואני מציע שאנחנו נתחיל לשמוע את החברים עצמם.

ישראל, אתה שמכיר קצת את הדברים והיית בפגישות קודמות אך על נושאים אחרים, אולי תפתח אתה בקו הזה עברך דיברתי.

ישראל

==== אני רוצה להעיד הערה טכנית. יש 17 איש שענו עקרונית שמוכנים להשתתף. פנינו ליותר אנשים. פנינו לשלושים איש, וענו 17 שמוכנים עקרונית. ול-17 המוכנים הזמנו אחר כך את המועד הקבוע.

דבר שני, פה רובם מהסמינר הזה מה שנקרא סמינריון בירושלים, חוות הלימוד או הסוכנות עם המוסד לעליה ב', אפשר לקרוא לזה ביחד. ודווקא לסמינר הזה היה לנו מפגש בבית הנשיא שהיה עוד יצחק נבון נשיא לפני כשש שנים או יותר נכון תשע שנים, ועל זה יש תיעוד ויש הקלטות ובהזדמנות זאת אני רוצה לאמר שיש פה המכון לחקר התנועות החלוציות

והציוניות במזרח, ויש חומר על הסמינר ודברים שנתן אפרים, דברים שאני נתתי, שאנחנו קצת יותר קרובים למכון הזה. לכן תדעו שיש למעשה חלק גם כתבו על השליחויות שלהם וזה נמצא במכון למעלה, בהנהלת ז"ו יצחק אברהמי. זה אני אומר לידיעת החברים. התייעוד של הפגישה אצל הנשיא נבון ישנו גם הוא אצל יצחק.

החבל שלא באו מהקורסים האחרים, כי דווקא עליהם יש פחות מידע. אבל כאמור מי שבא - בא. ואנחנו מכבדים את מי שבא.

גרשון ריבין

קודם כל אנחנו רוצים לנצל את אלה שנמצאים כדי לאסוף ולהשלים אתה דברים. ומי שאינם, נצטרך לרדוף אחריהם.

ישראל

על מסגרת הקורס בלבד ולא השליחות. מה שאני יכול לספר, אם כי אני חייב לאמר שיש עדויות מכמה אנשים שהשתתפו בקורס שלי במקווה ישראל, שנדמה לי שזה היה הקורס הראשון שהתארגן בשנת 1942 וכדאי לראות את החומר שנאסף כבר.

אני אספר את הסיפור האישי שלי, איך הגעתי לקורס במקווה. זה היה כפי שאמרתי תקופה קצרה לאחר שחזרו השליחים, כשפרצה המלחמה וחזרו השליחים מפולנייה, בעיקר לאחר שחזר יודק'ה, אחד השליחים שלא חזר מיידית עם פרוץ המלחמה ונשאר עוד תקופת מה בפולין, היחיד האחרון. והוא כבר הביא איתו באמת סיפורים הרבה יותר קשים פי כמה קשים מאלה שבאו מיד עם פרוץ המלחמה. הם למעשה סיפרו והעריכו מה שעלול להיות. הוא למעשה כבר סיפר מה שקורה בשטח, שהתנועה כבר היתה מפורקת ומאורגנת בצורה אחרת.

ואנחנו, כמה אנשים חברים, נגיד יוצאי פולין, נפגשנו איתו ועם עוד שליח שחזר מרומניה, _____ ז"ל, נפגשנו איתו ושמענו את הספור שלו. זה היה סיפור מזעזע מאד. ומאחר והקבוצה שנפגשה איתו, בעיקר יוצאי פולין, היו פעילים אז במזכירות הקיבוץ המאוחד, מאחר ואנחנו עצמנו היינו עוד די קשורים לתנועה בחוץ לארץ וראינו את עצמנו קצת שכאילו גורל מקרי הציל אותנו והביא אותנו כבר לארץ שנתיים או שלוש קודם לכן, או אפילו חמש שנים, ואילו החברים שלנו, שאיתם יחד עברנו או שטיפחנו או שהם עוד הגיעו לפעילות בתנועה, הם נשארו שם.

כל הקבוצה הזאת של אנטק וציביה ואז עוד היו בהתחלה פרומקה וכל אלה ששמותיהם מוכרים פחות או יותר. והדבר הזה רבץ על המצפון של אוהה הקבוצה. והקבוצה הזאת ראתה לעצמה איזה חובה מצפונית לעשות משהו למען להגיע למגע ולהיות שותפים לגורל, לא ראינו את עצמנו כאנשים שיוכלו לשנות משהו, אבל רצינו להגיע להיות איתם ביחד לעת צרה.

הפעלנו אז לחץ, אני זוכר, שדרשנו פגישה עם איש של הקיבוץ, ברגינסקי, שהוא היה איש שהיה פעיל והיה נציג של הקיבוץ במוסד לעליה ב". המוסד למעשה בתקופה זו היה משותק לגמרי מפעילות כי זו הייתה תקופת מלחמה ואי אפשר היה לעשות שום דבר. אמנם עוד ישב נדמה לי ברנס בכושטא, אבל המוסד לכשעצמו, שאול היה די משותק.

ברגינסקי נפגש איתנו ואנחנו העלינו בפניו את הדרישה למעשה את התביעה - צריך לעשות משהו. אנחנו מוכנים להתנדב לכל פעולה. כמובן לא יכולנו לבדנו לקום ולצאת, כי עליכם לקחת בחשבון זו הייתה שנת 1942.

ברגינסקי אז העלה בפנינו הצעה שאמרה - בואו נכנס קבוצה של אנשים, שהיא תהיה מגוייסת בדיוק על אותם היסודות כמו שהפלמ"ח היה אז ממגוייס. גבוהה ואימונים. תהיה קבוצה מגוייסת, יהיה לחץ על המוסדות

והמוסדות תפסלנה על מנת לנסות לשגר. היה גם אליהו גולומב ועוד כמה אנשי ההגנה ניסו אז לנהל איזה מו"מ עם הבריטים על מנת לחפש דרך בשביל להגיע לאירופה הכבושה. וזה לא הלך כל כך. הבריטים לא רצו בתחילה להענות לפניך הזאת.

אני אקצר. ברגינסקי פנה עם המושאלה הזאת לשאול אביגור, שאול קנה את הרעיון וכמובן הוא דרש שזה יהיה קורס כללי של כל אנשי ההתישבות, ואנשי ההסתדרות, המוסד היה מוסד למעשה קשור להסתדרות. הוא היה גם ממוקם בבית של הוועד הפועל של ההסתדרות. וכך התארגן למעשה הקורס.

אני זוכר שכשאנחנו התפרשנו לגייס אנשים, הקיבוץ המאוחד עד כמה שאני זוכר היו או 15 או 19 איש. יש בכתובים איפה שהוא. היו 5-6 מהקיבוץ הארצי, היו מהקיבוץ הדתי, מחבר הקבוצות אפילו, יאני אבידוב היה אחד מהמנשבים, שהוא התנדב מנהל לבד.

המימון לקורס אני לא זוכר מאיפה הוא נלקח, אני יכול להניח שגם הסוכנות אולי השתתפה במעט.

מנהל הקורס היה משה זליצקי, היום משה כרמל. מכיוון שזה היה קורס ששאול היה איש הגנה, והוא היה משווה לכל פעולה שלו אופי קצת צבאי, לכן זה היה קורס והיה מפקד. לא היה מרכז או מנהל, היה מפקד קורס וזה היה משה כרמל. והקורס היה מושתת....

זאב צור

=====
הקורס היה משותת על אנשים שהיו מוכנים לצאת לפעולה.

ישראל

=====
זה היה גיוס בהתנדבות. איש לא חייב את הגיוס. המושג גיוס הוא שזה חובה, אבל זה היה קורס מגוייס וכל האנשים שהתגייסו לשם היו

מוכנים לצאת לשליחות.

למעשה תוכנית הקורס היתה מחולקת לשניים. היה חלק של הכשרה גופנית, שהיא היתה בעיקר מרוכזת בקצת חינוך גופני פיזי, מעבר מכשולים קפ"פ, היה מודריך בקורס שלנו לקפ"פ קרב פנים אל פנים עם מקלות, ואני זוכר שנפתחו כמה ראשים, פעם פתחו את הראש של יוזק ז"ל באחת המכות. והיה גם סיוע. באותה מסגרת גם ראו חשיבות לזה שכל אחד מאיתנו ידע לנהוג, לימדו אותנו גם נהגות.

החלק השני של הקורס היו הרצאות שהן בעיקר היו מסביב... היו מרצים כלליים שהם הירצו על הגיאוגרפיה של המזרח, כדי להכיר את הארצות. צריך להבין שאנחנו חשבנו שהדרך שלנו תהיה דרך יבשתית. התחילו אז להתרכז הפליטים שהיו ברוסיה, זה היה לאחר הסכם שהיה כבר בין השלטונות הפולניים הגולים לבין הרוסים, וההסכם הזה התיר להקים את צבא אנדרס. והיהודים התחילו לנדוד והתרכזו בעיקר באיזורים הדרומיים של ברית המועצות, והכוונה שאנחנו חשבנו כאחת הדרכים להגיע איך שהוא בדרך היבשתית, זאת אומרת סוריה, פרס ועירק, להגיע איך שהוא לשם, לעבור את הגבול, לסלול איזה דרך מעבר בגבול לרוסיה, ולהגיע למגע עם היהודים הפליטים שהתרכזו שם. לכן חשוב היה גם ללמוד קצת את השפות של הארצות האלה, וללמדנו פרסית, אנגלית, וערבית. שלושת השפות האלה נלמדו באופן סדיר במשך החודשיים של הקורס כדי פשוט משהו לרכוש.

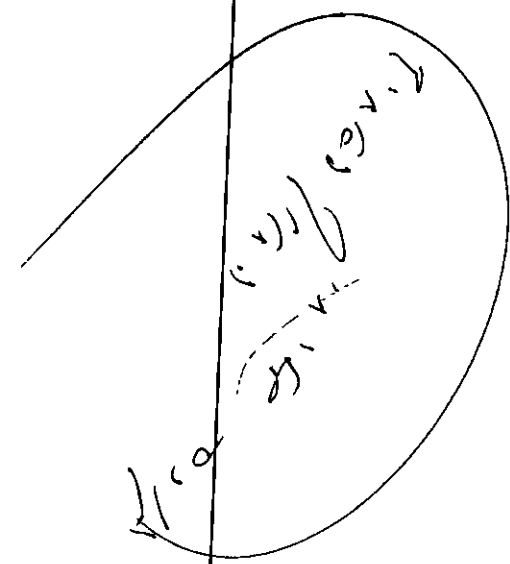
אחר כך שמענו הרצאות על המשטרים, גם הגיאוגרפיה של הארצות האלה, זה בעיקר נתנו את ההרצאות האלה אנשי הסוכנות, היו שרת ושילוח שהם הרצו את ההרצאות האלה.

שמענו הרצאות ודיווחים מפי פליטים בודדים שהצליחו איך שהוא להסתנן מרוסיה ומאיזורים כבושים של הגרמנים, והם סיפרו לנו על הנעשה,

Handwritten marks at the top right, possibly initials or a signature.

Handwritten numbers and symbols: 1, 2, 26, 11.3.

735033
726114 1970
ס. ג. ג.
רמ"ד 1000
מאמ"ד 1000
מחלקת המס

12-1/8/11

מס' ת.ד. 12-1/8/11
שם המאמ"ד: 1000

מס' ת.ד. 15.11.88
מס' ת.ד. 1000
מס' ת.ד. 1000

מס' ת.ד. 1000 - מס' ת.ד. 1000

מס' ת.ד. 1000

מס' ת.ד. 1000
מס' ת.ד. 1000
מס' ת.ד. 1000

מאמצי הממשלה להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

הממשלה תמשיך להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

הממשלה תמשיך להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

הממשלה תמשיך להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

הממשלה תמשיך להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

הממשלה תמשיך להגן על הציבור מפני פיקציות כאלו, וכן על ידי
הקמת מועצה לביטחון המזון, אשר תפקידה יהיה להגן על הציבור מפני
פיקציות כאלו.

אשר יבא אל ה' ואל כל אדם ואל כל
בשר ואל כל חיה ואל כל נפש חיה

אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ

אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ

אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ

אלהי ישראל ואלהי כל ארץ
אלהי ישראל ואלהי כל ארץ

אלהי ישראל

אלהי ישראל ואלהי כל ארץ

באמת לא נשפטו עובדי המלכות (במלכות) אולם לא נשפטו באמת * למען המלכות
 לא נשפטו עובדי המלכות * עובדי המלכות הם אלה * עובדי המלכות הם אלה *

* שנות שנות אלו - האדם הנותן דעה * האדם הנותן דעה * האדם הנותן דעה *
 ונשפטו באמת * ונשפטו באמת * ונשפטו באמת * ונשפטו באמת *
 אל עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 ונשפטו באמת * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *
 לא עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם * עובדי המלכות הם *

* עובדי המלכות *
 =====
 עובדי המלכות
 =====
 עובדי המלכות

* עובדי המלכות *

* עובדי המלכות *

על ידי אלו וכוונתו להעביר את כל הרכוש והאמצעים הכלכליים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים

הנמצאים בידיו

ועל ידי אלו וכוונתו להעביר את כל הרכוש והאמצעים הכלכליים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים

הנמצאים בידיו

ועל ידי אלו וכוונתו להעביר את כל הרכוש והאמצעים הכלכליים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים

הנמצאים בידיו

ועל ידי אלו וכוונתו להעביר את כל הרכוש והאמצעים הכלכליים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים
הנמצאים בידיו לטובת המדינה, וכן להעביר את כל הרכוש והאמצעים

הנמצאים בידיו

הנמצאים בידיו

הנמצאים בידיו

הנמצאים בידיו

מלכותם עם עובדיהם. יחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם.

הוא זה המצב.

אשר לא ידעו לומר - שיש להם עניין במשפט הזה. ויחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם.

ואולי לא.

הוא זה המצב. ויחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם.

הוא זה המצב.

אשר לא ידעו לומר - שיש להם עניין במשפט הזה. ויחד עם כבודם וקדושתם. ויחד עם כבודם וקדושתם.

למשפט אין להגות עליו.

מכל מקום המעורבות של הדין והדעה אינה נכונה
ואינה ראויה. ראשיתו של המעורבות אינה ראויה
באופן כללי אלא באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה
באופן כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא
נכונה, כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן כללי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
פרטי. ואם המעורבות באופן פרטי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן כללי.

המעורבות של הדין והדעה אינה ראויה
באופן כללי אלא באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה
באופן כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא
נכונה, כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן כללי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
פרטי. ואם המעורבות באופן פרטי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן כללי.

המעורבות של הדין והדעה אינה ראויה
באופן כללי אלא באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה
באופן כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא
נכונה, כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן פרטי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
כללי. ואם המעורבות באופן כללי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן פרטי. ואם המעורבות
באופן כללי היא נכונה, כן היא נכונה באופן
פרטי. ואם המעורבות באופן פרטי היא נכונה,
כן היא נכונה באופן כללי.

=====

מִשְׁמַע הַיָּד

וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד

וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד

וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד

וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד

וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד וְכִי יִשְׁמַע הַיָּד וְיִשְׁמַע הַיָּד

=====

דְּבַר

דְּבַר הַיָּד

על כל המקרה הנ"ל לא נשפטו ולא נשפוטו אלא על פי כללי המשפט הישראלי וכללי המשפט העברי.
המשפט הישראלי משקל את המעשה לפי האמת הנכונה ולא לפי המצפון האישי.
זאת ועוד, ישנם מקרים בהם יודעת הרשות המבצעת של המעשה הנ"ל היא טובה יותר מכל
המעשים האחרים אשר יתבצעו במקרה זה. ולכן, במקרים כאלו, עלינו להקדים את טובת הכלל
על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.

המשפט הישראלי לא ידון את המעשה לפי המצפון האישי או לפי המצפון העברי.
על המשפט הישראלי להקדים את טובת הכלל על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.
ישנם מקרים בהם יודעת הרשות המבצעת של המעשה הנ"ל היא טובה יותר מכל
המעשים האחרים אשר יתבצעו במקרה זה. ולכן, במקרים כאלו, עלינו להקדים את טובת הכלל
על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.

המשפט הישראלי לא ידון את המעשה לפי המצפון האישי או לפי המצפון העברי.
על המשפט הישראלי להקדים את טובת הכלל על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.
ישנם מקרים בהם יודעת הרשות המבצעת של המעשה הנ"ל היא טובה יותר מכל
המעשים האחרים אשר יתבצעו במקרה זה. ולכן, במקרים כאלו, עלינו להקדים את טובת הכלל
על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.

המשפט הישראלי לא ידון את המעשה לפי המצפון האישי או לפי המצפון העברי.
על המשפט הישראלי להקדים את טובת הכלל על פני טובת הפרט או טובת המצפון האישי.

טאגל

"טווענטי טויזנט שטודענטן ווען ערשטע מאל געפנט
דאס "סידרא סינאגאג" צווען שפעט צווישן זעלבן
נומענאס סינאגאגן. צווען שפעט ווען ערשטע סינאגאג
סינאגאג "טויזנט שטודענטן סינאגאגן ווען ערשטע
משהלענע טעא "טויזנט שטודענטן ווען ערשטע
סינאגאגן ווען ערשטע זעלבן ערשטע סינאגאגן

"סינאגאגן

עס איז און א טאג "סינאגאגן שטודענטן ווען ערשטע
"סינאגאגן און ווען ערשטע ווען ערשטע ווען ערשטע
עס איז און "טויזנט שטודענטן און ערשטע
ווען ערשטע זעלבן און ערשטע ווען ערשטע
ווען ערשטע זעלבן און ערשטע ווען ערשטע

טעמע

"טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע

טאגל

"טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע
טעמע סינאגאגן ווען ערשטע ווען ערשטע

לא יסודותיו סגורים. לפיכך יש להקדים להם. לפיכך יש להקדים להם. לפיכך יש להקדים להם.

המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים. המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים. המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים.

תשובה

המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים.

תשובה

המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים. המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים. המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים.

המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים.

תשובה

המחבר מודה כי אין זה ענין של פירושים.

444

על ידי שיתוף פעולה עם השירותים המוסמכים, יבוצעו כל האמצעים הנדרשים

למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

המשרד ימשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות, ויבצע את כל האמצעים הנדרשים למנוע את פריצתו של המגפה.

=====

הוא נשפט בלשון זאת.

הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת.

הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת.

הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת.

הוא נשפט בלשון זאת.

הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת. הוא נשפט בלשון זאת.